

Lyndon H. LaRouche, jr.:

Slut med krig, eller slut med mennesket?

– drejer det sig om en uge, eller så?

18. februar

(Snyd ikke dig selv for at læse den nu 91-årige amerikanske statsmand, videnskabsmand, økonom, filosof, polyhistor og, frem for alt, en menneskehedens tjener *par excellence*, Lyndon LaRouches intelligente, men også dybt følelsesfulde udredning af den umiddelbare fare for selvudslettelse gennem atomkrig, som nu konfronterer menneskeheden, med mindre vi omgående sadler om og satser på et totalt paradigmeskift for dels at redde os selv fra denne tåbelighed, og dels for at påbegynde den konstruktive genrejsning af intet mindre end hele planeten frem mod en skøn fremtid, som er inden for rækkevidde for alle, hvis blot den politiske vilje til at sætte det i værk er til stede. Denne 'politiske vilje' påhviler det dig og mig at sørge for er til stede! Glem søndagsrundstykket, reflekter, og ring så til os og meld dig til arbejdet sammen med os for at sikre, at det sker! 35 43 00 33 – 35 43 00 17 – Vi er ved telefonen fra mandag morgen kl. 9.00. (SI-red.))

Hvis Det britiske Imperium, sammen med Obamaregeringen, ikke bringes under »opsyn af voksne« inden for så kort tid som en uge eller så, vil det overvejende sandsynlige, hvis ikke absolut visse fremtidsperspektiv sandsynligvis være udslettelsen af den menneskelige art, sandsynligvis så tidligt, som ikke senere end begyndelsen af marts måned dette år.

☒ *I dette tilfælde er det praktiske spørgsmål ikke blot casus belli som sådan; det umiddelbare spørgsmål er: den umiddelbare*

kilde til denne trussel om generel bankerot af Det britiske Imperium og dets Wall Street-vedhæng. Overgangen fra »bail-out« (statslig bankredning) til de umiddelbart fatale virkninger af »bail-in« (konfiskering af bankindeståender) er den faktiske rod til tidspunktet for denne krise.

Det har bragt planetens transatlantiske område, som er domineret af Det britiske Imperium, frem til den praktisk talt visse udslettelse af sit eget system, med mindre den eurasiske del af denne planet vil »bukke under« for udplyndring, nærmest som et lig – altså, med mindre London-Wall Street-rovdyrene får mulighed for at udplyndre »ressourcer udefra«. Det vil sige: den eurasiske verden. Om det er det ene eller det andet: så er tiden ved at løbe ud for Det britiske Imperium, og derfor ligeledes også for dets marionet, Barack Obama.

Den snarlige impeachment (fremstilling for en rigsret, -red.) af Barack Obama kunne standse driften mod krig; intet mindre end en sådan fjernelse ville være tilstrækkelig. Verden som helhed sidder i øjeblikket i en virkelig Zeus-Prometheus-konflikt: en tilstand, der kan sammenlignes, i sine karaktertræk, med Det romerske Imperiums Fald, og med en lignende skæbne, som nu truer endnu en Zeus-tåbelighed: Det romerske Imperium, som nu er den udtrykte model for nutidens praktisk talt globale Britiske Imperium. Uanset hvad, så er Wall Street – velfortjent – dømt til undergang!

Lad os derfor tale om forholdsregler til forebyggelse. Det er vores egen sidste chance – og den er meget, meget hastigt på vej! De britiske penge og Wall Street-pengene er nu lavet af papmaché, og de vil brænde godt, og langt omkring, hvis penge får sin nuværende vilje.

Det er muligvis din bedste og sidste chance for at forså principperne for økonomi og anden forudsigelsesvirksomhed. Uanset hvad, så er den onde Zeus, endelig, snart død. Til syvende og sidst har penge aldrig haft nogen iboende værdi.

Jeg taler ikke om profit, men om fornuft

Den klare hensigt med formålet med menneskehedens eksistens på Jorden er eksistensen og udviklingen af den menneskelige art til en grad af,

hvad man i øjeblikket må betragte som en højere fornuftstilstands implicitte mål. Intet mindre kan gøre det! Sammenlignet med princippet om livet som sådan overgår menneskeligt liv alle beviser, som vi i øjeblikket er i stand til at kende. Alt andet er blot håbløse, eller det, der er værre, tåbers forfængelighed!

Skaberen har givet os et bestemt tegn på Hans glæde ved vor eksistens; det ville være bedst at forfølge denne underforståede advarsel. Det er, hvad vi, indtil nu, har modtaget. Tiden er ved at løbe ud.

Det menneskelige livs iboende karakter er den menneskelige arts bemærkelsesværdige præstationer, i kontrast til alle andre arter, som vi i øjeblikket kender til. Denne præstation kan identificeres, mht. den kendte, fysiske videnskab, som det, vi korrekt identificerer som det menneskelige individs viljemæssige, skabende evner: evner, som intet andet levende væsen (som vi hidtil har kendt til) nogen sinde har præsteret. I denne henseende bør vi erkendes som en enestående kraft inden for de nuværende kendte dele af vort univers.

Vi kunne, (pga. vor nuværende uvidenhed) kalde det den evolutionære magi af »kemi« (som en proces, ikke blot en ting). Kald det »*det noetiske princip*«, som er specifikt for menneskeligt liv (*for så vidt det i øjeblikket er os bekendt*). Det er dette noetiske princip i det menneskelige individ (*for så vidt det er os bekendt*), som udgør princippet om kendt liv generelt, men som mest tydeligt findes specifikt i den noetiske evne, som er specifik for menneskeligt liv: i den relativt højeste betydning af spørgsmålet.

Det praktiske spørgsmål bliver derfor konflikten mellem det, der korrekt anses for at være legenden om Zeus' sataniske princip, stillet op imod det menneskelige princip: det sidstnævnte princip er det, som har været knyttet til legenden om Prometheus' kvaliteter.

Den mest specifikke kvalitet, som skiller det menneskelige sind ud fra sindet hos dyr af enhver art, skal imidlertid findes i kvaliteten af udødelighed, som er specifik i følgende interessante kendsgerning: at betydningen af menneskeligt liv ligger ud over noget som helst dødeligt udtryk for den tildelte mission om kreativitet som sådan. Det

ligger i den menneskelige eksistens' transcendentale kvaliteter, som vi for bekvemmelighedens skyld, her, vil identificere som de praktiske udtryk for klassisk kunst og klassisk videnskab.

Grundlæggende set er sandheden den, at klassisk kunst og videnskab er én og samme idé: idéen om det kreative, (dvs. det noetiske), aspekt af det menneskelige liv *i sig selv*; i praksis kan de ikke adskilles fra hinanden. De mest lidenskabelige udtryk for denne afgørende kendsgerning med hensyn til eksistensen af det menneskelige sind kan med rimelighed identificeres med den doktrin, der knytter sig til Jesus Kristus og hans førende disciple, navnlig den i vid udstrækning, på vejen til Damaskus, inspirerede elev, apostlen Paulus.

Mennesket virkeliggør således sig selv i døden: i det, som han har skabt til denne mystiske missions fremtidige skæbne, som forlænger det menneskelige individs mening med livet, når dette kødelige liv ikke længere er. Denne kendsgerning virkeliggøres i det aspekt, som, i lige grad, er den store, klassiske kunstners og fysiske forskers lidenskab, som hos f.eks. vor moderne tids Filippo Brunelleschi og Nicolaus Cusanus, og hos de store kunstneriske komponister, såsom eleverne af Johann Sebastian Bach, for eksempel. Når nogle af disse var døde, var det, der blev tilbage, det noetiske princip, som de har fremmanet for mange fremtidige generationer.

Zeus' iboende ondskab, og hans elevs, såsom det Romerske og Britiske Imperium, i lige grad, og det nuværende Wall Street-slæng og dets britiske modstykke, er deres efterspørgsel af ødelæggelse af alt, hvad der er afgørende helligt: det menneskelige sinds iboende noetiske princip. Ondskab er de moderne Zeus-tilhængeres udtryk: det er også udtrykket i oldtidens Romerske Imperium og dets genfødsel som det Britiske Monarki, og det britiske redskab, Wall Street, og det forræderi, som det så ofte, og så vidt omkring, har spredt blandt os, for eksempel!

Disse overvejelser, som jeg, foreløbig, blot har defineret her i store træk, berører eksistensen af et bestemt universelt princip: ikke en ting, men et princip (som det underliggende princip for selve livet). Det er disse personer, som »opdager« sådanne beviselige principper på

en original måde, som har gjort sig fortjent til menneskehedens højeste rangorden: gennem opdagelsen af et ægte, universelt fysisk princip. Det er den lidenskab, der er inkorporeret i sådanne principper, som tager del i den faktiske kvalitet af menneskelig udødelighed.

De principper, som jeg har kendt til:

Den menneskelige mekanisme gør det muligt at fremlægge de principper, som jeg her har skitseret, foreløbig, på dette sted. Det er blevet gjort, og kan gøres igen på en passende, indirekte måde. Sådanne kvaliteter, når de erkendes på passende måde, har en mere ironisk implikation: de er ikke genstande som sådan; men, deres virkningsfuldhed kan ikke, på kompetent vis, benægtes. De bør derfor korrekt betegnes som universelle principper, snarere end blotte deduktioner. Disse opdagelser indhyller os med deres krafts virkningsfuldhed: som alle ægte, universelle opdagelser, og ægte, fysiske, videnskabelige principper gør, for eksempel.

Det mest bemærkelsesværdige træk ved disse kvaliteter er, at de, som principper, transcenderer successive generationer af menneskelig erfaring, og gør det med en kraft, hvis blotte vedholdenhed angiver en kvalitet af udødelig kraft i menneskets skæbne.

Jeanne d'Arcs lidenskab

Dette indikerer for os Zeus-stammernes – f.eks. Det romerske Imperiums og dets britiske ekkos – store løgn, som et ondskabens princip, den dag i dag. De kan sammenlignes med de normannere, der stegte Jeanne d'Arc til døde i kølvandet på torturen af hende, udført af de sataniske væsener i evig skændsel, som faktisk kendes som normanniske »kristne« udyr fra præsteskabet, eller, nutidens Wall Street og dets egne, dyriske stammer.

Inklusive dette præsteskab havde de nægtet Jeanne kvindeklæder, og dernæst hånede de hende og beskyldte hende for det, som de alene havde gjort. De dømte hende til døden. De bagte hende ihjel, i et inferno; dernæst stoppede de branden for at se, om hun var død. Da de havde fået vished for, at hun faktisk var død, tændte de atter ilden for at

ødelægge beviset for, at hun havde levet. Wall Streets moderne mænd og kvinder afviger meget lidt fra sådanne grusomheder.

Da nyheden om denne grusomhed mod Jeanne d'Arc havde nået den katolske kirkes råd, gøs forsamlingen af rædsel over denne sataniske forbrydelse, begået af de normanniske interesser, og skyede den franske Konge, som havde forrådt hende, som også kongens søn, Ludvig XI, senere skyede ham, på en passende måde gennem forvaltningen af den magt, der senere blev overgivet ham.

Af denne historiske kilde udsprang den store renæssance, som kunne opvise sådanne genier i den moderne historie og dens videnskab som Filippo Brunelleschi og Kardinal Nicolaus Cusanus: skikkelser, af hvis arbejde fremragende moderne, europæisk videnskab og klassisk kunst siden har været afhængig.

Vi har en mission, især i vore Forenede Stater har vi en storslået mission, som nu er forelagt for os. Vi må spise, eller også dør vi; vi må vælge, som andre før os er blevet forelagt store valg, i fortiden.

I en lignende ånd: gør nu en ende på den forfærdelige fordærvelse, som så mange af os så længe har samtykket i!

Præsident Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov torturerede Wall Street; denne gang må Glass-Steagall fuldføre arbejdet, og, for barmhjertighedens skyld, for hele menneskehedens skyld – nu omgående! Den menneskelige art har en mission i universet; denne mission er det, vi må tjene.

Om Barack Obama

Præsident Barack Obama har begået mange forbrydelser mod vore Forenede Staters Føderale Forfatning. Den forøgede hastighed, hvormed han har føjet antallet af forbrydelser til listen, tvinger vor forfatningsmæssige regerings institutioner til at handle i overensstemmelse hermed.

Hvis han blev fjernet fra embedet på dette grundlag, ville fordelene af en sådan moralsk handling, at fjerne ham fra embedet, sandsynligvis

sætte en stopper for truslen om global, termonuklear holocaust: en holocaust-begivenhed, som ingen sandsynligvis ville overleve ret længe.

Det åbenlyse spørgsmål, som Det britiske Imperium og dets håndlangere i vore egne Forenede Stater fremdrager, er spørgsmålet om krig. En hvilken som helst krig af en sådan art, som den mønstring, der nu finder sted, til en krig mellem de transatlantiske og eurasiske atommagter, ville næsten med sikkerhed betyde den bogstavelige udslettelse af den menneskelige art. Halvanden times kamp for fuld hals ville enten betyde den omgående udslettelse af den menneskelige art, eller også sådanne betingelser for det fortsatte liv på Jorden, at dette ikke kunne opretholdes ret længe. En sådan krig ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået mod både mennesket og mod Skaberens vilje. Den konklusion, der må drages, turde være åbenlys for alle intelligente og mentalt sunde personer.

Handl i overensstemmelse hermed.

Implikationerne af en termonuklear krig, udkæmpet mellem hhv. de transatlantiske og eurasiske magter, ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået på Jorden, en forbrydelse, for hvilken der ikke er nogen tilgivelse – i al evighed.

Det bemærkelsesværdige træk ved denne ufred mellem planetens nationer er, at gennemførligheden af krig, som vi har kendt det, nu har opbrugt enhver grund til sin fortsatte eksistens. Mennesket har nået et punkt af videnskabeligt og relateret fremskridt inden for den overskuelige rækkevidde af den nærmest beliggende sektor med planeter i vort Solsystem, i hvilket virkeliggørelsen af menneskets fremtidige magt nu omfatter selve Solens mægtige kræfter, som det kommer til udtryk gennem anvendelsen af helium-3. Vi har nu bogstavelig talt berørt, og snart opnået, den anvendelse af helium-3, som viser et fremtidsbillede af termonuklear fusionsenergi, der kan udføres under kontrol fra Jorden, og som ligger ud over alt hidtil kendt.

Alt imens jeg ikke forudser menneskets kolonisering i den nærmeste fremtid af selv Mars, som er inden for rækkevidde, f.eks.; så kan

mennesket i praksis række ud efter udnyttelsen af ressourcerne i de relevante, nærmere aspekter af vort Solsystem, og de kan udnyttes af mennesket på diverse måder, således, at den menneskelige arts praktiske rækkevidde ikke længere vil være begrænset til selve Jorden. De ressourcer, som kan tilegnes fra relativt nære asteroider, selve Månen og andre lokaliteter, er nu i færd med at blive tilgængelige for os. Jorden er ikke vejs ende for os, men det er blot en relativ enkel begyndelse til en langt større dåd at placere på den menneskelige fremskridts vej. Krig, som vi har kendt den, har nu udlevet sin tidligere betydning. Tiden for bestialiteterne fra menneskets fortid er forbi – enten det, eller også vil vi meget snart have gjort det forbi med vor egen eksistens.

Det er et spørgsmål om lov – sand lov. Den lov, der beror på de specifikke, og unikt noetiske evner, som er specifikke for det menneskelige sind. Den eneste magt, som vi, omsider, må slå ihjel, er selveste Zeus (han, som i øvrigt er mere almindeligt kendt som Satan.)

Lavrov advarer Vesten mod at udøve afpresning vedr. Ukraine og militarisere Syrien

Idet han udtrykte sin dybe bekymring over sikkerhedssituationen i Ukraine og Syrien, som hastigt er ved at forværres, advarede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, under sit besøg i Golfen og Irak, Vesten mod at satse på gennemførelsen af sanktioner mod Ukraine; han kaldte det for »afpresning«.

Fra Bagdad sagde Lavrov i torsdags, »EU forsøger også at diskutere sanktioner og sender missioner til Ukraine. Sådanne handlinger kan

anses for at være afpresning.« Han anklagede Obamaregeringen for at opmuntre oprørerne i Ukraine ved at indføre sanktioner. »Oppositionen kan eller ønsker ikke at lægge afstand til ekstremisterne. USA tager hele ansvaret for Ukraines myndigheder. Dette udgør modstridende principper«, sagde Lavrov og tilføjede, at »USA's sanktioner opmuntrer oprørerne.«

I en tale under det tredje ministermøde i det russiske Rådet for Samarbejde med Arabstaterne i Golfen (CCASG), Strategisk Dialog, den 19. februar, havde Lavrov, indirekte henvendt til Golflandene, advaret om faren ved yderligere at militarisere Syrien, Irak og Libanon – lande, hvor sunni-terroristerne, finansieret af Qatar og bakket op af Vesten, satser på regimeskift og opsplittning af landene. Han sagde: »Ustabilitet i Syrien vækker bekymring. Den tiltrækker alle former for radikale elementer, som har anbragt sig selv uden for loven. Vi burde bekæmpe terrorisme i fællesskab. Vi ser dens farer uden for Syrien – i Irak og Libanon.« Han sagde, »Vi udtrykker vores solidaritet med dem, som kan ende med at stå i centrum for terrorister«, og tilføjede, »Til trods for uoverensstemmelserne om Syrien taler vi åbent og skjuler intet.«

Talsmand for det russiske udenrigsministerium Lukashevich: Hvorfor ser Vesten ikke Hagekorsene i Kiev?

Alexander Lukashevich, talsmand for det russiske udenrigsministerium, rejste det udtrykkelige spørgsmål om, hvorfor det vestlige,

internationale samfund ikke ser og reagerer på de ukrainske, radikale demonstranternes åbenlyse, neo-nazistiske karakter.

Han gjorde især indvendinger mod USA's opbakning til idéen om ensidigt at gennemtvunge sanktioner mod individuelle ledere i Ukraine og sagde, at sanktioner burde godkendes af FN's Sikkerhedsråd. Uden dette er ensidige, nationale forholdsregler ulovlige ud fra standpunktet om international lov.

Her følger nogle af hans kommentarer, dækket af nyhedsagenturet Itar-Tass:

»Vi har gjort journalister og internationale politikere opmærksom på den kendsgerning, at der ikke har været nogen reaktion fra det globale samfund på de slagord, som visse radikale synger i Ukraine. De er tydeligvis neo-nazistiske. Hagekors-symboler ses ikke blot på et antal bygninger, men også inde i dem. Og dog er der ingen passende respons til 'lugten af antisemitisme', som visse jødiske organisationer har bemærket. Den 'brune pest' er et fænomen, som vi engang bandlyste sammen, og vi ønsker ikke, at den skal genopstå i en ny form.«

New York Post: Obama er Wall Streets præsident

Gårsdagens **New York Post**^[1] stiller spørgsmålet, hvorfor Wall Street opfører sig såret pga. Obamaregeringens såkaldte bankreformer, når Obama er deres præsident. Wall Street er virkelig, virkelig utilfreds med den præsident, de hjalp med at give os.

Forfatteren peger på de profitter, som Wall Street har fået ud af deres investering i to demokratiske præsidenter, med begyndelse i sammensværgelsen mod Bill Clinton, som førte til

hans ophævelse af Glass-Steagall i 1999. Efter at Glass-Steagall endelig var død, tjente de bunker af penge, så mange, at de i 2007 havde tilstrækkelig tillid til deres evne til at forme reguleringspolitikken til, at de begyndte at omfavne det Demokratiske Partis præsidentielle frontløbere.

Da finansieringen fra Wall Street og lignende strømmede ind til præsidentkampagnen i 2008, stillede Lyndon LaRouche spørgsmålet i en artikel fra maj 2007, **Spørg manden, hvem der ejer én**[2], »Hvem ejer de førende kandidater, vi skal tage stilling til? Hvad findes der inden i indpakningen, som venter på at springe op, hvis en sådan kandidat skulle indtage Det hvide Hus?« Ifølge en rapport fra 2011 fra Sunlight Foundation's Influence Project, hældte Wall Street flere penge ind i præsident Barack Obama end i nogen anden politiker i løbet af de forudgående 20 år. Ved slutningen af kampagnen i 2008 havde Obama modtaget næsten 15,8 mio. dollars fra Goldman Sachs, Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup, UBS og Morgan Stanley. Desuden blev de reformer, som Wall Street havde klaget over, mest eftertrykkeligt Dodd/Frank-lovens Volcker-regel fra 2010, skrevet under forudsætningen 'ikke skade Wall Street'. Fjendtligheden over for Volcker-reglen er i det store og hele fingeret. Implementeringen af Volcker-reglen var en grund til fejring i 2010, da den blev fremstillet for at forhindre en afstemning i Senatet om et tillæg for at genindføre Glass/Steagall-loven fra 1933.

Dette taget i betragtning håner NY Post idéen om Barack Obama, der revser Wall Street, og hævder, at årsagen til krisen var ophævelsen af Glass-Steagall i 1999.

De skriver, »Da krisen ramte i efteråret 2008, gav Obama Republikanerne skylden – uden så meget som et pip fra bankiererne om absurditeten i denne påstand. Og hvorfor skulle de også det? De havde tjent mange penge på Clintons ophævelse af Glass-Steagall.«

Afslutningsvis siger artiklen, at hvis individerne på Wall

Street var helt ærlige [sic], ville de i det mindste påtage sig noget af skylden for at gøre Obama til vores præsident.

(Glass-Steagall)

[1] <http://nypost.com/2014/02/18/dont-cry-for-wall-street/>

[2]

http://www.larouchepub.com/lar/2007/3417man_who_owns_one.html

Tyskland: Fascistisk kabale i Ukraine afsløret i debat i Forbundsdagen

Under en særlig, timelang debat i den tyske Forbundsdag her til morgen, hvor man for det meste hørte ordene »frihed« og de ukrainske demonstranternes »fredsommelighed«, samt en opfordring til sanktioner mod den ukrainske regering og oligarkerne, stod Andrej Hunko, medlem af partiet Die Linke, frem og afslørede den fascistiske karakter af Svoboda-partiet og dets kontakter til vestlige fascister, såsom det ungarske Jobbik, det britiske National Party og det tyske NPD, og tilføjede, og også Den jødiske Verdenskongres har Svoboda med på sin internationale liste over farlige antisemitter. Hunko insisterede på, at der blev trukket en skarp linje over for Svoboda og Prawny Sektor, der betød, at deres forbliven i det, Vesten kalder den »fredelige« opposition, ikke skal tolereres.

Dette fik de andre parlamentariske grupper til at komme med tilråb mod ham, men fik især De Grønne til at flippe ud, og et medlem herfra forsøgte at skifte emne ved at oplæse en tweet fra et andet Linke-medlem, som havde anklaget De Grønne for at

bryde et tysk tabu ved at dække over fascisterne i Ukraine. Medlemmet fra De Grønne insisterede på, at Hunko skulle tage afstand til denne tweet, hvilket sidstnævnte nægtede at gøre og fortsatte sin tale under støjen fra Grønne, der fortsatte med at råbe og skrike. Før Hunko havde et andet Linke-medlem med tilråb under den grønne Katrin Goering-Eckardts tale afsløret samarbejdet mellem det konservative Konrad Adenaur-selskab og Vitali Klitschkos UDAR-parti, som viste, at Tyskland slet ikke var en neutral spiller i Ukraine-konflikten, men tog parti imod Ukraines regering.

Radio 24syvs 2 timer lange interview med formand Tom Gillesberg om faren for atomkrig

Forfra med Jeppesen uge 8, 2014 (1)

Forfra med Jeppesen uge 8, 2014 (2)

21. februar 2014.

Risikoen for 3. verdenskrig er overhængende. I ved, hvor I hørte det først, når bomberne springer ...

Landsdækkende dansk radiokanal interviewer Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg i to timer om faren for atomkrig.

(Nedenstående er en oversættelse af en engelsk rapport, der er skrevet til det danske Schiller Instituts søsterorganisationer over hele verden, herunder LaRouche-bevægelsen i USA,

Bürgerrechtsbewegung Solidarität i Tyskland, LaRouche-rörelsen i Sverige, Solidarité & Progrès i Frankrig, Movisol i Italien, o.a.)

København, den 21. februar 2014 – I et vigtigt gennembrud i dag gennemførte den største private, landsdækkende radiokanal 24syv (24syv.dk) et to timer langt interview med formanden for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, om, hvor tæt vi er på atomkrig. Under interviewet, som blev udført af værten Michael Jeppesen, havde Gillesberg lejlighed til at fremlægge et detaljeret billede af, hvorfor der er fare for, at konflikten i Ukraine kunne eskalere til at blive en atomkrig, baseret på den amerikansk/britiske strategi om konfrontation med Rusland og Kina. Han gav en fuld strategisk briefing, idet han begyndte med Lyndon LaRouches advarsel om, at hvis den aktuelle konfrontationspolitik fortsætter, har vi kurs mod atomkrig inden for blot et par uger, med mindre den amerikanske Kongres stiller Obama for en rigsret.

Gillesberg sagde, at grundlaget for denne fare er den spændte situation mellem de transatlantiske nationer, som er ved at bryde sammen, og de asiatiske nationer, som er under udvikling. De transatlantiske, finansielle og politiske magter har til hensigt at knuse Rusland og Kina som suveræne nationer og forvandle dem til slaver, en skæbne, som de hellere vil kæmpe imod, end underkaste sig.

Vært Michael Jeppesen havde to gange tidligere interviewet Gillesberg og skrevet en satirisk bagside i Ekstra Bladet i 2005, og interviewet ham på den samme radiokanal under valgkampagnen i november måned 2013, som var baseret på, hvorfor journalister som ham selv havde latterliggjort Gillesberg, når det viste sig, at han havde ret mht. finanskrakket. Denne gang gentog Jeppesen flere gange, at Gillesberg havde haft ret mht. finanskrakket og henviste til Gillesbergs specielle valgplakater, inklusive de to seneste med Glass-Steagall. Som svar på spørgsmålet om, hvad hans valgslogan ville være, hvis der blev afholdt valg i dag,

svarede Gillesberg, »Stop 3. Verdenskrig – for samarbejde mellem suveræne nationer.« Det centrale budskab i værtens indlæg var, at du havde ret tidligere, men det her er for langt ude, og du taler hen over hovedet på vore lyttere; alligevel bad han konstant Gillesberg om mere præcist at forklare, hvorfor der er fare for en atomkrig.

Under den del af interviewet, der omhandlede faren for et neo-nazistisk kup i Ukraine, interviewede Jeppesen en journalist for den københavnske formiddagsavis BT, som var på telefonen fra Kievs centrale plads, og som rapporterede om demonstranterne, der blev mejet ned af politiet. Gillesberg kom med et indlæg om hard-core-demonstranternes neo-nazistiske karakter, og Jeppesen refererede til en artikel i den københavnske avis Politiken om dette spørgsmål, selv om reporteren protesterede. Gillesberg rejste spørgsmålet om tilfældene Victoria Nuland og George Soros for at bevise, at der var tale om indblanding udefra.

En anden del af interviewet handlede om, hvordan en atomkrig ville forløbe. Da Gillesberg gennemgik den vestlige inddæmnings-/konfrontationsstrategi over for Rusland og Kina skridt for skridt, fra Libyen og fremefter, og Ruslands historiske baggrund med at kæmpe mod trusler, fra Napoleon til Hitler, og erklærede, at de ikke havde tænkt sig at opgive nu, spurgte Jeppesen, om russerne og kineserne havde offentliggjort deres trusler om gengældelse. Gillesberg citerede herefter gen. Makarovs erklæring om, at Rusland hellere ville udføre et forebyggende førsteangreb, end de ville tillade den endelige fuldførelse af opstillingen af NATO's missilforsvar, samt offentliggørelsen af kinesernes ubådsplaner.

På et tidspunkt spurgte Jeppesen Gillesberg om, hvem han var (en engageret borger, der ønsker at gøre noget at blive husket for), og hvad Schiller Institutet er.

Efter spørgsmål fra to lyttere fra 'overlevelses-bevægelsen'

spurgte et medlem af Schiller Instituttet, hvad almindelige mennesker kunne gøre, og hvad de danske politikere skulle gøre. Som svar herpå bad Gillesberg folk om at læse materialet på vores hjemmeside, kontakte os og invitere ham til at tale til deres gruppe. Jeppesen bad Gillesberg om at holde en improviseret tale som under et foretræde for Folketinget, hvilket han gjorde. Den sidste lytter, som ringede ind, spurgte Gillesberg, hvorfra han ved de ting, han siger, hvilket førte til vores indsamling af efterretninger, såvel som vores indgriben for at forme politik, inklusive den rolle, som Lyndon LaRouche spillede i SDI-projektet (Strategic Defense Initiative).

Programmet sluttede med, at Jeppesen citerede en erklæring fra LaRouche fra SI's hjemmeside, der omhandlede, hvordan Obama blev kontrolleret af Prins Phillip, som ønsker at reducere verdens befolkning med 80 %, som værende for konspiratorisk, hvortil Gillesberg refererede til Prins Phillips erklæringer (herom), og at det danske folk er bekendte med, at der eksisterer sammensværgelser fra finansverdens side, som vi så det i tilfældet med det nylige salg af en stor luns af aktierne i det nationale energiselskab DONG Energy til Goldman Sachs. Ved programmets slutning takkede Jeppesen Gillesberg for at være en person, der sagde sin mening, og at lytterne kunne finde kontaktinformation til Schiller Instituttet på radiokanalens hjemmeside.[mr]

**Ukraine: »Våbenhvile«
annonceret i Kiev midt i**

politisk usikkerhed

Sent i går aftes annoncerede oppositionsledere i det ukrainske parlament og præsident Victor Janukovitj' kontor efter drøftelser, at de var enedes om en »våbenhvile« og genoptagelsen af en politisk dialog, efter 36 timers rædselsvækkende vold i Kiev. Mindst 25 mennesker blev dræbt og hundredevis af sårede kom på hospitalet, efter kampe, som eksploderede, da bevæbnede kolonner, organiseret af lederen af det neo-nazistiske Svoboda-parti, Oleh Tyahnybok, angreb politi og tilhængere af flertalspartiet Regionspartiet for to dage siden foran den Øverste Rada (parlamentet). I løbet af natten mellem 18. og 19. februar rykkede Berkut sikkerhedsstyrkerne ind på Uafhængighedspladsen (Maidan Nezalezhnosti), men det lykkedes dem ikke at rydde pladsen med brandslanger, idet guerillastyrkerne antændte en ring af brande rundt om pladsen. Fagforeningsbygningen, som i tre måneder er blevet brugt som hovedkvarter af oprørerne, stod totalt i brand. Militante styrker fra Right Sector-gruppen besatte dernæst hovedpostkontoret og, tilsyneladende, det smukke Musikakademi over for Maidan, der også var i fare for at brænde.

Kl. 5.00 om morgenen udsendte Janukovitj, efter drøftelser med oppositionslederne Arseni Yatsenyuk (Batkivshchyna-partiet) og Vitali Klitschko (Udar-partiet), som de to sidstnævnte kaldte resultatløse, en tale på video til nationen. Han brugte stærke ord, men sagde ikke, hvad han havde tænkt sig at gøre. Præsidenten sagde: »Der er sket en katastrofe – folk er blevet dræbt.« Han mindede om, at hans regering og Regionspartiet havde gennemført to amnestier, men »ikke alene ventede oppositionen ikke på åbningen af parlamentsforsamlingen, som ville have stemt for de love, der skulle forandre Ukraine, men de lagde også en blokade rundt om den Øverste Rada, og fjernede således lejligheden til at vedtage disse forandringer. De har stillet et krav – al magt til

oppositionen, omgående. Disse, om man så må sige, politikere har forsøgt at gribe magten uden folkets mandat, ulovligt, og med overtrædelse af Ukraines forfatning, og har søgt tilflugt i opstande, ildspåsættelse og mord.«

Janukovitj kom med anklager om, at oppositionen »gik over strengen efter opfordringer til folk om at gribe til våben. Dette er en åbenlys overtrædelse af loven.« Han hævdede, at nogle af hans rådgivere havde »forsøgt at overtale mig til at bruge magt«, alt imens han fortsat ønskede »at finde et fælles sprog og indgå kompromis for at finde frem til en aftale. Jeg har kraftigt opfordret til at afholde sig fra radikale handlinger, men jeg er ikke blevet hørt. Dette gentager jeg og udsender atter en appel. Det er ikke for sent at høre på mig. Det er ikke for sent at stoppe konflikten.«

Tidligt på dagen løb der rapporter ind fra hele landet om, at organiseret, bevæbnede bander besatte regeringsbygninger i regionale centre, især i det vestlige Ukraine. Et selvudnævnt »Folkets Råd« i Lviv har meddelt, at det nu styrer regionen. Videoer er blevet udlagt fra Ternopil, der viste Berkut-personale (sikkerhedstyrker), der aflagde troskabsed til lignende, lokale dobbeltmagtsinstitutioner, med præster, der cirkulerede i en menneskemængde med Bibler for at tage disse politibetjente i ed.

Kl. 4.00 om morgenen lokal tid annoncerede Den ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) starten på en »anti-terroroperation« i Ukraine med deltagelse af SBU, indenrigsministeren og forsvarsministeren. Chefen for Alexander Yakimenko sagde i en erklæring, udlagt på SBU's webside, at man gjorde dette, fordi »radikale og ekstremistiske gruppers handlinger truer millioner af Ukraineres liv.«

Han udpegede overtagelsen af våbendepoter og sagde, at 1500 skydevåben og 100.000 ammunitionsrunder var faldet i oprørernes hænder blot i de seneste 24 timer. Yakimenko erklærede, at han havde »informeret præsidenten« om SBU's

beslutning om at lancere anti-terroroperationer. Forsvarsminister Pavlo Lebedev bekræftede i mellemtiden, at han havde beordret forflyttelsen af angrebsstyrker fra Dnepropetrovsk til Kiev og nævnte behovet for at beskytte våbendepoterne.

I eftermiddags fyrede Janukovitj også pludseligt og uden forklaring oberstgen. Volodymyr Zamana som kommandør for Ukraines væbnede Styrker og erstattede ham med admiral Yuri Ilyin. Kilder i oppositionen var hurtige til at hævde, at Zamana ville have nægtet at adlyde ordrer om at »angribe folket.«

Meddelelsen om SBU's anti-terroroperationer blev hurtigt tweetet blandt Maidans online støttenetværk, sammen med rapporter om, at de fem tusinde eller flere mennesker, der stadig befinder sig på pladsen, var i gang med at lægge molotovcocktails og andre våben op som forberedelse til en »storm« i nat. Umiddelbart før kl. 23.00 annoncerede Janukovitj' kontor imidlertid, at man var nået til enighed under et møde mellem præsidenten og hans Arbejdsgruppe til Løsning af den Politiske Krise, formanden for den Øverste Rada Volodymyr Rybak og lederne af oppositionslederne Yatsenyuk, Klitschko og Tyahnybok om en våbenhvile og genoptagelsen af forhandlingerne »med det formål at standse blodsudgydelserne og stabilisere situationen i landet for den civile freds skyld.« En time senere proklamerede Yatsenyuk, at konsultationerne havde resulteret i, at »den planlagte storm på og rydning af pladsen var blevet annulleret.

Russisk talsmand kalder begivenhederne i Ukraine for et kupforsøg

Hele dagen i går har adskillige russiske regeringstalsmænd, inklusive udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putins talsmand Dmitri Peskov, karakteriseret kampene i Kiev og andre ukrainske byer som et kupforsøg. »Præsidenten mener, at den igangværende situation i Ukraine er ekstremisternes skyld«, sagde Peskov. »Moskva fordømmer stærkt de radikale elementers vold, som, med overtrædelser af alle tidligere indgåede aftaler, faktisk benyttede sig af amnestien til tidligere tilbageholdte folk og omgående fortsatte med voldshandlinger. Deres handlinger kan, og bliver det i Moskva, udelukkende anses for et forsøg på at begå statskup.« Han bemærkede, at ikke alene blev regeringsbygninger besat, men der var også forsøg på at overtage politiets bygninger og våbenlagre.

Under sin telefonsamtale med den tyske udenrigsminister Steinmeier karakteriserede Lavrov ligeledes de seneste ukrainske oprørshandlinger som et statskupforsøg. Idet han talte efter samtaler med Kuwaits udenrigsminister afviste Lavrov »visse vestlige landes politikeres forsøg« på at skyde skylden for krisen på russerne og tilføjede, at »den aktuelle ukrainske regering bør bringe situationen under kontrol inden for rammerne af Forfatningen, og vi advarer imod forsøg på påtrængende mægling. Det forekommer mig, at vore europæiske partnere har 'mæglet' nok.«

Mikhail Margelov, formand for Det føderale Råds Komité for Internationale Anliggender (Det føderale Råd er den russiske Føderale Forsamlings overhus) gentog anklager, som ukrainske parlamentsmedlemmer fra Regionspartiet var fremkommet med, nemlig, at guerillastyrkerne i Kiev har fået en virkelig god

træning og optrapper volden efter en iscenesat plan. Sammenstødene på Hrushevsky Gaden i januar måned, sagde han, viste, at volden er styret bag scenen, med en organisering forud af hjelme, køller og projektiler. Han kaldte dette »Halych [galicisk, som refererer til den vestligste del af Ukraine] form« for kamp, som »tydeligvis er velorganiseret.«

Paul Craig Roberts: Ingen vil overleve en verdenskrig forårsaget af Obamas provokationer i Ukraine

Tidligere embedsmand i Reaganregeringen, nu klummeskribent for et bureau, Paul Craig Roberts, har tilsluttet sig Lyndon LaRouches offentlige advarsel om, at Obamas provokationer i Ukraine kan udløse en termonuklear verdenskrig. I en spalte, der første gang publiceredes på hans webside den 17. februar[1], undersøger Roberts de voksende beviser på, at »Washington leverer brændstof til de voldsomme protester i Ukraine med vore skattepenge. Washington har ikke penge til madkuponer eller til at forhindre, at folks hjem går på tvangsauktion, men har masser af penge til at undergrave Ukraine.« Roberts citerede fra en tale af den neokonservative Victoria Nuland i december måned 2013 i National Press Club, hvor hun pralede med, at USA havde brugt 5 milliarder dollars på at omforme Ukraines fremtid. »Det, Victoria Nuland mener med Ukraines fremtid under EU-overhøjhed er, at Ukraine skal udplyndres ligesom Letland og Grækenland og bruges af Washington som scene for etablering af amerikanske missilbaser imod Rusland.«

Roberts slutter af med en barsk advarsel, efter en anerkendelse af, at det er helt fint for ukrainere at protestere imod regeringens korrupsion. »Det, jeg gør indsigelse imod, er manglen på bevidsthed hos demonstranterne om, at, ved at lade sig manipulere med af Washington, er de i færd med at skubbe verden mod en farlig krig. Det skulle overraske mig meget, hvis Rusland er tilfreds med at have amerikansk militær og missilbaser i Ukraine.«

»Det var tåber som Nuland, der spillede højt spil, som gav os Første Verdenskrig. Tredje Verdenskrig ville blive den sidste krig. Washingtons hensigt om at udnytte enhver lejlighed til at etablere sit overherredømme over verden driver os alle mod atomkrig. Ligesom Nuland er en betydelig procentdel af befolkningen i det vestlige Ukraine russiskfobiske. Jeg kender til sagen om ukrainernes modvilje mod Rusland, men ukrainske følelser, som får brændstof fra Washingtons penge, bør ikke styre historiens forløb. Der vil ikke være nogen historikere tilbage til at dokumentere, hvor godtroende og tåbeligt, ukrainerne iscenesatte ødelæggelsen af verden.«

[1]

<http://www.foreignpolicyjournal.com/2014/02/18/us-and-eu-are-paying-ukrainian-rioters-and-protesters/>

**Lyndon LaRouche:
På randen af de store**

forandrings mulighed: Vi må sørge for, at denne mulighed bliver til vished

17. feb. 2014 – Nedenstående er et indlæg fra Lyndon LaRouche under søndagens (den 16. februar) telefonmøde for nationale organisatorer efter, at en organisator fra Los Angeles havde bemærket, at Putin nævnte, at Sochi ligger nær ved den klippe, hvor Prometheus var blevet lænket, og at Putin identificerede Prometheus som den, der havde givet mennesket ilden. »Så jeg tænkte, at det nok ikke bare var en tilfældighed.«

Lyndon LaRouche: Nej, nej, slet ikke. [latter] Diskussionen om disse spørgsmål bevæger sig over, skal vi sige, transkontinentale områder, og vi har på en måde diskussioner [kan ikke høres], men det er en måde, som jeg tror, at enhver, som forstår situationen, ville forstå.

Vi forstår, at der nu er en splittelse, som er blevet skabt af Det britiske Imperium, som er – Det britiske Imperium er ved at dø. Jeg tror, jeg lige skal løbe gennem det her hurtigt, for det passer ind i den situation, som vi nu står overfor. Det, der er sket, er, som jeg har rapporteret i den forgangne weekend, at Det britiske Imperium befinder sig på randen af sammenbrud. Det blev udpeget, som jeg først understregede fredag, at det transatlantiske område, som i vidt omfang var baseret på anglo-amerikansk rum, skulle gå over til at dække, stort set, hele det transatlantiske område, har været baseret på denne enorme spekulative ting kaldet bail-out (bankeredning), og nu, bailin (konfiskering af bankindeståender). Bail-out var en ting, hvor de byggede indsamling af penge op, hvor de plyndrede befolkningen for at indkassere disse pengeindsamlinger, men så nåede det et punkt, hvor dette gav bagslag. Så gik de over til en anden operation, som kaldes bailin, som er foregået især i det transatlantiske

område; man har gjort det, at man har anbragt en detonator til en generel eksplosion, eller implosion, af hele området. Med andre ord, så betyder bailin et generelt sammenbrud af Wall Street og London i særdeleshed. Og London og Wall Street er én og samme ting.

Så dette er altså drivkraften, bailin-aftrækkeren, som betyder et generelt kollaps af hele det transatlantiske område, uden håb om genrejsning inden for områdets egne forhold. Derfor har det eurasiske område, som er det område, som er hovedalternativet til det transatlantiske område, ikke den slags problemer, med undtagelse af terroroperationerne, som I ved foregår i diverse dele af Asien, de beskidte operationer imod Syrien, de morderiske operationer imod Syrien, ligesom det, der tidligere skete i Afrika.

Så bortset fra denne udvikling har Eurasien faktisk fremgang. Vi ser det i Kina, vi ser, at det faktisk dukker op som grundlaget mht. Rusland, vi ser, hvad der er muligt i Indien, til trods for de problemer, som de har, og så fremdeles. Korea f.eks., meget vigtigt; Japan kunne blive meget mere betydningsfuld, hvis blot det ville forandre dets politik en smule, tilbage til det, de gjorde for år tilbage, da de var en betydningsfuld magt.

Det, der derfor er foregået, er; hensigten er at knuse Rusland, det er, hvad de prøver på, det er at knuse Rusland ved at ramme Ukraine. Pointen er, at hvis det lykkes Rusland at modstå denne form for indgreb, så betyder det, at hele det transatlantiske område går ind i et rimeligt omgående, generelt økonomisk og fysisk sammenbrud. Med andre ord, Wall Street og London er bankerot! Det meste af Vest- og Centraleuropa er bankerot, håbløst bankerot. De er faktisk døende. Hvis de fortsætter med denne politik, vil de dø, og disse nationers befolkninger vil dø med accelererende hast.

Så den eneste mulighed er ... for briterne osv. er fuldstændig ligeglade med mennesker, men de bekymrer sig om eksistensen af

deres system, og den eneste mulige måde, hvorpå de kan overleve, er ved at knuse Asien og udplyndre det! Ved at knuse Eurasien og udplyndre det! Og det er, hvad vi er oppe imod. Det er krigen!

Det her er ikke noget magisk noget med datoer. Datoer spiller ind, men de er resultat af disse betingelser, og ikke omvendt, med andre ord, så er det ikke økonomiske eller finansielle betingelser, der skaber krisen: Det er disse faktorer [fysiske faktorer], ikke abstrakte monetære faktorer: Det er disse faktorer, som har været drivkraften bag Det britiske Imperium og dets amerikanske tåber, især den aktuelle præsident, som ikke er andet end en britisk håndlanger.

Det, der sker, er, at briterne bruger Obama, i hovedsagen, deres personlige agent, som i virkeligheden ikke er præsident for De forenede Stater, ved I, lige så lidt som George W. Bush, jr. i virkeligheden var præsident, han var en håndlanger! Han var totalt bras, som blev proppet ind der for at besætte stillingsbetegnelsen. Obama har aldrig været præsident for De forenede Stater, han har været håndlanger, stoppet ind der for at kontrollere De forenede Stater på vegne af det britiske monarki. Det er, hvad han er. Han er beskidt affald!

Vi er nu kommet til det punkt, hvor, eftersom bailin-processen betyder en implosion af det transatlantiske områdes allerede bankerotte finanser, der kun findes én løsning for os, for dette problem i det transatlantiske område, og det er Glass-Steagall. Glass-Steagall er ikke bare en god ting, som vil gøre en masse godt for os; det ville det gøre, men det er ikke pointen netop nu. Den umiddelbare pointe er, at Glass-Steagall betyder afslutningen ... hvis Glass-Steagall vedtages, vil Wall Street og dets London-modsvar komme ned at ligge, med bugen opad! Dette Wall Street vil blive fejet bort, for under den amerikanske Forfatning, hvis vi genindfører Glass-Steagall, vil vi derefter opnå en position, hvor vi ikke straks kommer i Paradis, men vi vil få tryghed, og det er meget vigtigt lige

nu. Og hvis vi derfor får Glass-Steagall vedtaget, så betyder det, at alle Wall Streets aktiver forsvinder! De forsvinder!

Vi har så ikke længere en Wall Street-britisk spekulativ gæld. Vi har noget i Storbritannien, som er virkelig bankaktivitet. Det ville sandsynligvis kunne overleve, hvis den britiske regering ønskede at beskytte det. Europa kunne tilskyndes til en genrejsning. De forenede Stater kunne komme igennem en målrettet genrejsning. Og det ville betyde fred.

Men det ville også betyde noget andet: I ved, folk tror, at krigen er en sædvane, at den på en eller anden måde udgør et af de onder, som rammer os ligesom mæslinger, eller sådan noget, og det kommer med mellemrum, og nogen gange er det værre end andre gange. Men det er ikke rigtigt. Der er ingen grund til, at der permanent skal herske en tilstand af krig mellem nationernes samfund.

Det, der er vigtigt i et samfund af nationer, involverer sådanne ting som nationale kulturer, sprogkulturer og den slags, fordi det er midlerne til, at folk kan kommunikere med hinanden på en mere fortrolig måde i disse samfund. Men de kan også forhandle hen over grænserne for disse samfund og således komme til nogle overenskomstaftaler mellem de forskellige nationer.

Hvis vi på nuværende tidspunkt skulle lukke Wall Street og Det britiske Imperium, Dronningens imperium, ned, hvis vi gjorde det, ville vi stå med et forfærdeligt rod, men vi kunne overleve under forholdsregler, som jeg ved vil virke. Og det er, hvad vi burde gøre.

Men det betyder ikke, at vi går over til et nyt stadium med krig. Vi er ikke i gang med at forhandle fred som sådan: Vi er i færd med at fjerne krig. For med idéen om generel krig, under de termonukleare våbens betingelser, og vi står overfor at have forstærkede former for termonukleare våben, så længe, som krig er en afskrækkelse, i denne form, så vil

menneskehedens eksistens være permanent i fare.

Det, som derfor er vigtigt her, er at gøre en enkelt ting, dvs. i betydningen, at det er en enkelt handling: Det eneste, vi behøver gøre, er at smide Obama ud af præsidentembedet, og det er der en voksende stemning for blandt folk i Kongressen; vi ved ikke, hvor betydningsfuld den er, men den er der, potentialet er stort, især efterhånden som sagens kendsgerninger kommer frem. Under disse betingelser, med lukningen af Wall Street og dets modsvar i det britiske imperie-system, ville det omgående skabe en ændring i hele menneskehedens historie, helt tilbage til Zeus. Og en sådan historie ville betyde, at vi ville få en overenskomst mellem nationer om samarbejde mellem nationer, og at vi ville have suverænitet i hver af disse nationer, baseret på kulturelle hensyn. Og verdens affærer ville så bestå i at imødekomme de nødvendige krav til relationer mellem nationerne, som samarbejdende partnere, og så tage fat på det, vi nu må gøre mht. de nærmere dele af vort omgivende solsystem.

Vi befinder os på randen af denne store forandring, som en mulighed. Vi må gøre denne mulighed til vished.

Obamas og saudiernes krigsplaner mod Syrien skrider frem

Med præsident Obamas planlagte besøg i Riyadh, Saudi Arabien, i midten af marts måned, optrappes atter krigsplanerne for regimeskift i Syrien. Ifølge en højtstående embedsmand fra efterretningstjenesten forsøger saudierne at skabe indtrykket af, at de atter er »på linje med Washington« for at bane vejen

for, at Kong Abdullah kan komme med et stærkt indlæg for regimeskift, når den amerikanske præsident sætter sig sammen med ham om adskillige uger. Kilden siger, at saudierne promoverer idéen om at fusionere de Riyadh-støttede, »moderate« islamistiske kæmpere med den sekulære Frie Syriske Hær for at blive i stand til at føre krig mod både Assad-regimet og de radikale elementer i ISIS og al-Nusra Front på samme tid.

I løbet af den seneste uge har der fundet nogle vigtige møder sted for at fremme denne dagsorden. I dag rapporterede David Ignatius i Washington Post, at et antal mellemøstlige spionchefer i sidste uge var i Washington for at deltage i hemmelige møder om situationen i Syrien med den Nationale Sikkerhedsrådgiver, Susan Rice. Hovedgæsten var Prins Mohammed bin-Nayef, den saudiske indenrigsminister, som nu har erstattet den skrantende Prins Bandar bin-Sultan som chef for det saudiske program for hemmelige operationer i Syrien. Efterretningschefer fra Tyrkiet, Jordan, Qatar og andre regionale allierede deltog ligeledes i møderne, der strakte sig over to dage. Ignatius rapporterede, at »Kilder sagde, at disse lande indvilgede i at koordinere deres hjælp, så den går direkte til moderate kæmpere, snarere end at sive bort til ekstremister i al-Nusra Front, en underafdeling af al-Qaeda, og til Den islamiske stat Irak og Syrien (ISIS) ... Efterretningscheferne diskuterede, hvorvidt de skulle levere mere avancerede våben til oprørerne, såsom antiluftskyts, der affyres fra skulderen. Saudierne har lagre af sådanne våben og er klar til at udskibe dem, men de vil have støtte fra Obamaregeringen, som fortsat er tilbageholdende med at give det formelle OK.«

I sidste weekend fandt der et todages møde sted i Gaziantep, Tyrkiet, tæt ved den syriske grænse, med deltagelse af 30 ledere fra den Frie Syriske Hær, som udgør Den øverste Militærkommando. Mødet, som blev koordineret med begivenhederne i Washington, reorganiserede FSA's

militærkommando og erstattede general Salim Idriss med Abdul-Illah al-Bashir. Gen. Al-Bashir er udstationeret i Quneitra in det sydlige Syrien. Han var afhopper fra Den syriske Hær i 2013. Hans stedfortræder er oberst Haitham Afiseh, fra Idlib-provinsen i det nordlige Syrien. Ifølge Ignatius arbejder de to kommandører tæt sammen med De syriske revolutionæres Front, som ledes af Jamal Maarouf. Maarouf mødtes i sidste uge inde i Syrien med Ahmad al-Jarba, den saudisk-støttede leder af den syriske oppositionskoalition.

I henhold til en rapport i dagens Washington Post blev Idriss afsat pga. sine tætte relationer til Qatar. Al-Bashir støttes af saudierne, ligesom også oppositionens »forsvarsminister«, Assad Mustafa, er det. Mustafa, en tidligere landbrugsminister i Assad-regeringen, som trak sig tilbage til Kuwait, gik med i oppositionen sidste år og leder nu koordineringen af våbenstrømmen til oprørerne.

I dag rapporterede Wall Street Journal, at iflg. »rådgivere til de saudiske kongelige« er Prins Bandar bin-Sultan blevet erstattet som chef for de hemmelige syriske operationer af to højtstående prinser, Prins bin-Nayef og Prins Miteb bin Abdullah, søn af Kong Abdullah og chef for den saudiske Nationalgarde. Avisen rapporterede, at Prins bin-Nayef står både udenrigsminister John Kerry og CIA-chefen John Brennan nær, som mødte bin-Nayef første gang i 1999, da han afsluttede sin rundrejse som chef for CIA's kontor i Saudi Arabien.

For yderligere at fremme den saudisk-ledede indsats for igen at trække USA ind i lejren for regimeskift, vil Gruppen til støtte for Syrien, en NGO, som er baseret i USA og Canada, og som har eksklusiv licens fra udenrigsministeriet til at rejse finansielle midler og yde ikke-dødbringende hjælp [sic! -red.] til FSA, udføre lobbyvirksomhed i næste uge til fordel for øget amerikansk involvering i bevæbning og træning af de syriske oprørere.

Det britiske Imperium bruger Nordkorea til endnu et angreb mod Eurasien

De Forenede Nationers Undersøgelseskommission om Menneskerettigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) har netop udgivet en 400-siders rapport, som finder, at der er »overvældende bevis« for forbrydelser mod menneskeheden, som angiveligt begås af den nordkoreanske regering. Kommissionen har bebudet, at den vil henvise sine undersøgelsesresultater til Den internationale Straffedomstol til mulig retsforfølgelse, og har også sendt et brev til den nordkoreanske statschef Kim Jong-un om, at han kunne blive retsforfulgt for forbrydelser mod menneskeheden.

Allerede inden denne rapport blev udgivet i går havde Kina meddelt, at det ikke ville tillade anklagerne om overtrædelse af menneskerettigheder at blive henvist til Den internationale Straffedomstol. En erklæring fra udenrigsministeriet lyder: »At overgive spørgsmål om menneskerettigheder til Den internationale Straffedomstol vil ikke være med til at forbedre forholdene for menneskerettigheder i et land ... En konstruktiv dialog og samarbejde for at løse uoverensstemmelser om menneskerettighedsspørgsmål« er den foretrukne fremgangsmåde, rapporterer CNN.

Lyndon LaRouche kommenterede, at dette alt sammen er en del af det eurasiske spørgsmål, Det britiske Imperiums angreb på dette område, helt frem til spørgsmålet om at inkludere truslen om termonuklear krig med henblik på at gennemtvinge områdets underkastelse under folkemorderisk udplyndring.

Obama-teamet fortsætter sin konfrontation med Rusland om Syrien

Barack Obamas forstærkede udbrud imod Rusland under sin pressekonference med den franske præsident Hollande i sidste uge var udløseren af en alvorlig optrapning af truslen om en global krig.

Den 16. februar tog [den amerikanske udenrigsminister] John Kerry, på sit besøg i Jakarta, en tilstrækkelig lang pause fra sin falske belæring af Indonesien om klimaforandring til, igen, at skyde skylden på russerne som den primære årsag til sammenbruddet af Genève II-forhandlingerne, fordi de »muliggør«, at præsident Assad kan blive ved magten. Samtidig gør Obamas Hvide Hus det muligt for »oprørsstyrkerne« i Syrien at planlægge en optrapning af krigen ved at optrappe sin strøm af våben til dem, kombineret med den saudiske bebudelse om, at de vil forsyne dem med antitank- og antiluftskyts.

En unavngiven »højtstående regeringsembudsmand« blev endda citeret i Washington Post den 16. februar for at sige, at Rusland ikke burde kunne »nyde et dejligt, strålende Vinter-OL«, mens blodbadet fortsætter i Syrien, som det, Rusland, støtter. Denne erklæring var grundlæggende set en tilskyndelse til terror mod Rusland, kun svækket af den kendsgerning, at den var anonym.

I mellemtiden responderer Rusland på de »næste skridt«, som Obama signalerede under sine møder med Hollande og Jordans Kong Abdullah: »humanitære korridorer«, håndhævet ved hjælp af luftstøtte og bemyndiget via en resolution i FN's

Sikkerhedsråd. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov advarede den 17. februar mod at bruge humanitære korridorer til at levere våben til Syrien. »Planen om at inkludere i resolutionen i FN's Sikkerhedsråd humanitære konvojers ret til at komme ind i landet uden at meddele det til myndighederne vil ikke gå igennem« [i Sikkerhedsrådet], sagde han.

Oprørsledernes egne tiltag viser den planlagte optrapning. Under et møde i weekenden i Den frie syriske Hær blev general Idriss fyret som dens chef og, iflg. en erklæring fra Det øverste Militærråd, erstattet med brigadegen. Abdul-Ilah Bashir Al-Noeimi, en oprørs-feltkommandør i det sydlige Syrien. »På grund af de tilbageslag, som generalstaben har lidt i løbet af de seneste måneder, og som følge af de vanskelige forhold, som den syriske revolution står overfor, og for at genoprette lederskabets hierarki, har Det øverste Militærråd enstemmigt vedtaget ... at fjerne Salim Idriss fra sin post som generalstabschef«, lyder erklæringen.

Og selve oprørernes Genèveforhandlere forlod samtalerne, før de var afsluttet, for at tage til diverse »krigsfronter« i Syrien og forsikre kæmperne om, at der snart ville komme masser af nye våben og penge.

Steinmeier tilslutter sig Kerrys beskyldning af Assad for Genève-fiasko

De begrænsninger, som er pålagt den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers udenrigspolitik, som, på trods af visse pro-russiske tiltag, fortsat forbliver inden for det tvivlsomme transatlantiske værdisystem, kan ses i bemærkninger, som han fremkom med i går, hvor han gav den syriske præsident Bashar al-Assad skylden for Genève II-samtalernes fiasko og opfordrede til vedtagelse af en resolution i FN's Sikkerhedsråd om at tillade, at der bringes humanitær hjælp ind i Syrien. Ikke et ord til kritik af ekstremisterne blandt oprørerne.

»Den seneste samtalerunde om Syrien sluttede også uden at man opnåede nogen resultater, hvilket atter viste os, at Assad og hans folk ikke er interesserede i seriøse forhandlinger, men kun ønsker at sikre deres magt«, sagde Steinmeier i går. »Syrenes lidelser og landets fremtid spiller tilsyneladende ingen rolle i denne proces.« Omgående handling fra FN's Sikkerhedsråd var nu påkrævet, tilføjede han: »Det er mere presserende end nogen sinde før, at FN's Sikkerhedsråd skrider til handling og nu godkender en resolution om den humanitære situation i Syrien, som ville afslutte de humanitære krigsforbrydelser.«

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde ved en pressekonference i Moskva her til morgen, at der ikke var nogen mulighed for at sende humanitær hjælp ind i Syrien ved at gå uden om Assad-regeringen. Og i stedet for at lægge konstant pres på Rusland for at ændre Assads standpunkter, dvs. fortælle ham, hvad amerikanerne forventer, han skal gøre (og herved reducere rettigheder væk ...), burde USA endelig begynde at etablere sin egen, direkte kontakt med Assad, sagde han. Rusland forventes at fremlægge sit eget forslag til, hvordan der skal handles efter fiaskoen med Genève II, på den forestående forsamling i FN's Sikkerhedsråd.

**Det islandske parlaments
Komité for Økonomiske
Anliggender og Handel**

afholder høringer om bankopdeling

18. feb. 2014 – I sidste uge blev der afholdt lukkede høringer om det lovforslag, som er under diskussion i det islandske parlaments, Althingis, Komité for Økonomiske Anliggender og Handel. Ifølge et komitémedlem fra et oppositionsparti, som blev kontaktet i dag, blev der hørt vidneudsagn fra de store, nye banker, som blev dannet efter den islandske, finansielle nedsmeltning, og som var imod en bankopdeling; og fra små banker og en investeringsbank, som var for en bankopdeling. Næste skridt bliver, at komiteen vil anmode regeringens ministre om at rapportere til dem om fremskridtene for de to regeringskomitéer om bankreformer, som den gamle regering havde kommissioneret, mht. forslag til bankstabilitet, som kunne inkludere sådan noget som f.eks. EU's Liikanen-forslag til en form for opdeling af insolvente banker.

Komitémedlemmet forventede en afstemning i komitéen om 1-2 måneder, idet komitéen sandsynligvis vil vente, indtil de to regeringskomitéers undersøgelser fremlægges, men han er ikke optimistisk mht. udfaldet, eftersom den nye regering ikke fremmer forslaget.

Hvad er Prins Charles' dagsorden i Saudi Arabien denne gang?

Den britiske Prins Charles er ankommet til Riyadh som del af en firedages rejse til Mellemøsten (17.-20. februar), som

inkluderer både Qatar og Saudi Arabien. Det er hans tiende rejse til Saudi Arabien, siden hans første rejse til denne nation i 1986. Det er mindre end et år siden Prins Charles sidst rejste til både det saudiske kongerige og Qatar. Charles' rejse finder sted på et tidspunkt, hvor Saudi Arabien er direkte involveret i promoveringen af terroristaktivitet i Syrien, Irak, Centralasien og Rusland. Storbritannien har længe været protektor for mange islamistiske jihadi-grupper, som finansieres af den kongelige saudiske husholdning.

Se LPAC's BAE-11. september side:
<http://larouchepac.com/bae911>

Charles blev budt velkommen i Riyadh af Prins Mutaib bin Abdullah bin Abdulaziz al-Saud, formand for Nationalgarden og elev af det britiske Royal Sandhurst College, sammen med Prins Muhammad Bin Nawaf, den saudiske ambassadør til Storbritannien, og Sir John Jenkins, Storbritanniens ambassadør til Kongeriget. Det officielle emne for Charles' besøg i Arabien er promoveringen af en dialog mellem religioner.

»I en tid med enorm uro og menneskelige lidelser i Mellemøsten, som måske ses mest tydeligt i Syrien, er der større behov for Prinsens fortalervirksomhed for forståelse mellem religionerne og dialog mellem samfundene end nogen sinde«, sagde ambassadør Jenkins til medierne.

Huset Sauds dybtgående forhold til det britiske monarki og deres samarbejde om promoveringen af terrorisme for at underminere Iran og Rusland, især, rejser imidlertid spørgsmål mht., hvad den aktuelle rejse egentlig handler om.

USS Donald Cook gør klar til at udføre BMD-patrolje – kunne også sejle til Østersøen

Det ankom for blot en uge siden til Rota, Spanien, men USS Donald Cook gør sig allerede klar til sin første BMD-udstationering en gang i næste måned, ifølge en profil af skibet, udlagt af Stars & Stripes i går. Alt imens en stor del af artiklen vedrører de sociale og logistiske aspekter af flytningen af skibet tværs over Atlanten, talte skibets skipper, kommandør Scott A. Jones, også om dets mission. Donald Cook er det første af fire skibe, som vil være en del af NATO's missilforsvarssystem, sammen med landbaserede installeringer i Polen og Rumænien, samt en radarinstallation i Tyrkiet. Ifølge S&S vil de fire skibes operationelle tempo blive højt, fire måneder med aktiv tjeneste og fire måneder uden, og de vil også udføre opgaver for den 6. amerikanske flåde og NATO, ved siden af missilforsvar.

Jones indikerede også, at skibene muligvis også vil udføre missioner andre steder end i det østlige Middelhav. »Middelhavet vil helt bestemt blive vores primære fokusområde, siden vi herfra har de bedste muligheder for at støtte Europas ballistiske missilforsvar«, sagde han. »Men der er bestemt muligheder for at sejle op i Atlanten, op til Storbritannien, til det Baltiske Hav (Østersøen).

Hvis Donald Cook eller nogle af hendes søsterskibe sejler ind i det Baltiske Hav, vil Rusland højst sandsynligt sige noget. I august måned 2011 udstedte Dmitri Rogozin, som dengang var Ruslands ambassadør til NATO, en meget spids advarsel om NATO's udvidelse af sit missilforsvar ud over Middelhavet. »Alene kendsgerningen om at udstationere amerikansk, militært

missilforsvarsinfrastruktur i de nordlige have er en virkelig provokation med hensyn til processen for nedrustning«, sagde Rogozin iht. en AFP-rapport (Agence France-Presse) fra 8. august, 2011. »Hvorfor er der ingen, der giver garantier for, at en amerikansk flåde, udstyret med Aegis interceptor-systemer, ikke vil blive udstationeret i de nordlige have?« Rogozin tilføjede, at hvis der ikke havde været sådanne planer, ville han have fået »et meget bestemt negativt svar«, men han fik ikke noget klart svar på dette fra NATO.

Oprørere er drivkraften bag optrapning i Kiev og det vestlige Ukraine

De ukrainske oppositionsfigurer Vitali Klitschkos og Arseni Yatsenyuks uforsonlige holdning under samtaler med tyske regeringseksponenter i mandags, var et forspil til et nyt udbrud af vold i Kiev i går morges. Mens de to var i Berlin, forberedte lederen af Svoboda-partiet Oleh Tyahnybok, hvad han og Yatsenyuk hævdede ville blive en »fredelig« march for at »influere« den Øverste Rada (parlamentet) til at komme med en resolution for en tilbagevenden til Forfatningen fra den »Orange Revolution« fra 2004. Kernen i marchen bestod af tungt bevæbnede militante fra Svoboda, Right Sector og andre neo-nazistiske grupper. Da de nåede frem til en politilinje, som beskyttede Rada'en, angreb disse styrker både lovens håndhævere og en demonstration af tilhængere af Regionspartiet (PoR), som er i flertal, i nærheden. Dernæst stormede de PoR's kontor, idet de smadrede vinduer og smed molotovcocktails. PoR's viceformand Oleh Tsaryov sagde til russisk stats-Tv, at to ansatte på kontoret blev dræbt; den ene blev tævet ihjel og

den anden kvart af røg, da lokaliteten brændte.

Inde i Rada'en, da dets lederskab nægtede at sætte forfatningsresolutionen på dagsordenen (og dette er ikke den lovmæssige procedure for tillæg til Forfatningen), lancerede Svoboda sine sædvanlige taktikker for at lukke mødet: en fysisk blokering af talerens talerstol. Svobodas modus operandi burde minde ærlige iagttagere om den periode, hvor nazisterne paralyserede og stormede regerings- og parlamentskontorer i slutningen af Weimarrepublikken, før deres totale magtovertagelse i 1933.

Da natten faldt på, rapporterede sundhedsministeriet om mindst 13 døde, inkl. seks politibetjente. Om aftenen udstedte Indenrigsministeriet (MVD) og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) en fælles advarsel om, at »Ekstremister fra oppositionen er gået over stregen. De dræber uskyldige på gaden i Ukraines hovedstad, og de afbrænder bygninger og biler. Med mindre uroen standser kl. 18,00, må vi genoprette orden ved hjælp af alle midler, som loven tilvejebringer.« Kievs borgmesterkontor og den ukrainske regering har advaret befolkningen om at holde sig væk fra det centrale Kiev. Undergrundsbanen blev lukket. Kanal 5 Tv, som er pro-opposition, og som sendte live fra Maidan, forsvandt.

Politiet begyndte at drive guerillakæmperne tilbage mod Uafhængighedspladsen (Maidan Nezalezhnosti), idet de brugte brandslanger, tåregas og bedøvelsesgranater. Til ud på natten, ifølge ukrainske liveudsendelser og russisk fjernsyn, syntes politiet stadig at være tilbageholden mht. et afgørende initiativ for at rydde Maidan. Pladsen og den tilstødende Kreshchatyk gade står i brand, idet guerillakæmperne sætter ild til deres egne teltlejre for at skabe en barrikade af ild og røg. Adskillige eksisterende barrikader blev brudt af brandbiler og politivogne. Kl. 4,00 om morgenen onsdag stod Fagforeningsbygningen i brand – en af de bygninger, som oprørerne har holdt besat i de sidste tre måneder – og folk forsøgte at flygte fra vinduer i de øverste etager; russisk Tv

sagde, den blev antændt af guerillakæmpernes egne brandstiftelsesplaner, alt imens pro-Euromaidan-kilder beskyldte politiet for at antænde branden. Der har lydt høje eksplosioner, inkl. en, som af russisk Tv blev beskrevet som »en bombe, der blev kastet ind i folkemængden«, men man vidste ikke, hvem, der havde kastet den. Ifølge russisk Tv »var der stadig adskillige tusinde mennesker tilbage på Maidan tirsdag eftermiddag.«+

Præsident Janukovitj mødtes med Klitschko og Yatsenyuk midt om natten, uden et klart resultat. Ifølge Zerkalo Nedeli sagde Klitschko, at der »intet godt« var kommet frem, fordi Janukovitj beskylder oppositionen for volden. Tidligere havde Klitschko angrebet Janukovitj for angiveligt at have iscenesat eskaleringen som en provokation for at rydde Maidan, mens kilder i Yatsenyuks Batkivshchyna-parti sagde til Zerkalo Nedeli, at præsidenten nu var klar til at forhandle onsdag om en koalitionsregering.

Interfax-Ukraine rapporterede om en resolution i den Øverste Rada i Krim i aften, som kaldte uroen i dag for »begyndelsen til borgerkrig.« Den tilføjede, at »oppositionen fortolkede myndighedernes utallige indrømmelser som tegn på svaghed og brugte amnestien [af folk, der var tilbageholdt under urolighederne] som en lejlighed til at omgruppere sig til et nyt forsøg på at gribe magten i landet ved hjælp af magt.« På nationalt niveau sagde Tsaryov i sit russiske Tv-interview også, at »politikken med at forhandle med terrorister har slået fejl«; at efter dagens »forbrydelse imod staten« – forsøget på at indtage den Øverste Rada, vil mange flere mennesker i Regionspartiet erklære sig enige heri; og nu er der ingen anden måde at løse situationen på end ved magtanvendelse. Resolutionen i Krim siger, at Krim »forbeholder sig ret til at mobilisere sine beboere til at forsvare den civile orden.« Der har været åbne diskussioner på russisk national-tv om militære forholdsregler, som Rusland kunne tage for at beskytte etniske russere i Krim i tilfælde

af en neo-nazistisk magtovertagelse i Kiev.

Det russiske udenrigsministerium opfordrede i dag den ukrainske opposition til at »opgive sin politik med ultimatummer og trusler«, rapporterede Itar-TASS. Den officielle erklæring sagde: »Det, der foregår i Ukraine, er et resultat af politikken med pacificering af de vestlige politikere og europæiske strukturer, som, lige fra krisens begyndelse, har vendt det blinde øje til radikale kræfters aggressive handlinger i Ukraine, og således har tilskyndet dem til at optrappe krisen.« I går aftes udtrykte FN's generalsekretær Ban Ki-Moon sin »ekstreme bekymring« over volden i Kiev.

Helga Zepp-LaRouche: Truslen fra et nazistisk kup i Ukraine, som er støttet af USA/EU/NATO: Enten vil vi stå over for udslettelse, eller også vinder vi menneskehedens fælles mål

Helga Zepp-LaRouche holdt følgende hovedtale ved en seminar for diplomater fra 38 nationer i Washington, D.C. Hun blev præsenteret af chefen for EIR's Washington-bureau, Bill Jones.

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Jeg vil gerne begynde med en prognose af min mand, hr. LaRouche. Og for de af Jer, der

kender til ham eller kender ham, kan jeg sige, at hr. LaRouche adskiller sig fra andre økonomer og statsmænd gennem den kendsgerning, at hans prognoser aldrig har været forkerte, hverken med hensyn til forudsigelsen af finanssystemets systemiske sammenbrud eller ved mange andre lejligheder. Og han har for nylig udstedt en advarsel om, at hvis USA's, EU's og NATO's aktuelle politik i Ukraine fortsatte, så kunne vi få en termonuklear krig ved slutningen af februar eller begyndelsen af marts.

Det lyder måske dramatisk for nogle af Jer, men situationen er dramatisk. Og så sent som i går bekræftede to relevante russiske grupperinger, eller en person i det ene tilfælde og en gruppering i det andet, deres absolutte bekymring for, at et nazistisk kup er i gang i Ukraine. Den ene var gen. Leonid Ivashov, der nu arbejder ved Det geopolitiske Institut, og som grundlæggende set anklagede Vesten for at bruge Goebbels' propaganda, og som siger, at han håber, det russiske udenrigsministerium allerede er klar over den kendsgerning, at en krig er begyndt, og at krigens første fase var en informationskrig, der grundlæggende set gik ud på at lyve.

Der er blevet fortalt mange løgne: En løgn er, at Vesten, og i USA, har der, så vidt jeg ved, kun været en eneste avisartikel, der har peget på den kendsgerning, at den såkaldte opposition i Ukraine for en stor del er sammensat og, mht. dens voldelige aspekter, domineres af nazistiske grupper, folk, der åbenlyst referer til Stepan Bandera, nazi-kollaboratørerne fra 1940'erne, som hjalp med at forberede invasionen i Ukraine, og sådanne folk som Svoboda-partiet og andre grupperinger, højreorienterede ekstremistiske grupperinger, følger åbenlyst i denne tradition.

Hvordan kan det være, at Vesten, i det mindste i USA, giver et billede af denne opposition som noget ganske andet, et frihedselskende folk, som ønsker at gå med i et demokrati, ønsker at gå med i Den europæiske Union, og hvor en ond diktator, Janukovitj, som er sympatisk indstillet over for en

endnu mere ond diktator, Putin, forsøger at forhindre disse fredselkende mennesker fra at gå med i demokratiet og i Vesten? Det er det billede, man får at høre. Hvorfor siger de ikke sandheden! At disse mennesker har begået voldeligheder, har kastet med molotovcocktails, har besat et ministerium, har organiseret voldelige overtagelser over hele landet; de bærer åbenlyst nazi-symboler, de har hagekorset i deres logo. Jeg har for nylig skrevet en artikel om, at hvis det samme skete, sagde jeg, hvis det samme skete i Berlin, og NPD, som er det nynazistiske parti der, besatte et ministerium, organiserede voldelige demonstrationer foran Kanslerkontoret, organiserede militante overtagelser over hele landet, hvad ville politiet så gøre? De ville smadre det, og forsøge at dæmpe det ned. Så hvorfor er der en så løgnagtig fremstilling af dette?

Man må se dette i sammenhæng med indsatsen for at fortsætte NATO's udvidelse mod Øst, som begyndte umiddelbart efter Sovjetunionens sammenbrud. Da Sovjetunionen brød sammen, mellem 1989 og 1991, blev der, grundlæggende set, indgået en aftale, sandsynligvis mellem hr. Gorbatsjov, hr. Kohl og hr. Genscher, om, at der aldrig ville komme en NATO-udvidelse mod øst, og at der aldrig ville komme fremmede tropper øst for Elben.

Så kom der i 1994 en anden aftale, som grundlæggende set i Budapest-Memorandaet[1] , som blev underskrevet af USA, Storbritannien og Rusland, sagde, at Ukraines territorium ville blive garanteret af disse tre nationer, og at, grundlæggende set, hvis der opstod en trussel mod landets sikkerhed, så ville begge lande komme for at beskytte det, og der ville ikke være nogen økonomisk tvang.

Alle disse betingelser er tydeligvis blevet krænket. Hvordan er disse nylige begivenheder så blevet udløst? I slutningen af november, da Janukovitj pludselig, på EU-topmødet i Vilnius, i sidste øjeblik nægtede at underskrive Tilslutningsaftalen til EU. Nu er det meget sandsynligt, næsten sikkert, at der i en del af denne aftale var inkluderet et afsnit om militær,

hvorved NATO på mellemlang sigt ville få adgang til Ukraines territorium, og det var en af grundene til, at det blev meget klart, at Ukraines underskrift på EU-Tilslutningsaftalen praktisk talt ville have været selvmord: For det første ville det have ødelagt den ukrainske økonomi og hurtigt have forvandlet Ukraine til et nyt Grækenland, mod øst, vest for grænsen til Rusland; for i modstrid med mytologien, så er EU ikke i nogen fantastisk forfatning. EU er i færd med at disintegrere. Der er en stor sandsynlighed for, at EU måske ikke overlever det indeværende år, 2014.

Det, der dernæst skete, var en provokation, hvor disse elementer, som ifølge præsident Putin var blevet forberedt til præsidentvalgene i 2015, blev aktiveret. Og det er altså ikke bare et pludseligt udbrud, men man må se på, at hele NATO's udvidelse mod øst begyndte med Sovjetunionens sammenbrud, hvor man i USA havde de neo-konservative omkring Bush sen. ved magten; og de neo-konservative havde den Nye Amerikanske Århundrede-doktrin, som var idéen om, at i stedet for at bruge den historiske chance, som kommunismens sammenbrud tilbød, for nu var der ikke flere fjender, og det ville have været meget let at etablere en fredsorden for det 21. århundrede. I stedet besluttede Bush sen., Margaret Thatcher og også Mitterand at gå i en anden retning; og især mellem Bush sen. og Margaret Thatcher blev det besluttet at opbygge et nyt imperium, baseret på det særlige forhold mellem USA og Storbritannien, og satse på en politik med regimeskift mod praktisk talt ethvert land, der satte sig op imod dette.

I denne sammenhæng opstod der i Ukraine 2.200 NGO'er, som opbyggede netværk af folk med en anti-russisk overbevisning, folk, som til dels skulle være aktivister og bare blev betalt; ligesom i Maidan, hvor de fleste folk bliver betalt 50 dollars om dagen plus mad for deres demonstrationer; og til dels andre, der blot havde en masse illusioner. Det er selvfølgelig, at hvis man har unge mennesker, som er hedonister, og man lover dem frihed, så kan man opbygge

netværker. Så hen over 22 år er disse netværk blevet opbygget, og i løbet af den samme periode, grundlæggende set, har vi haft udvidelsen mod øst af NATO, og også EU, som er blevet mere og mere indbyrdes integreret og identiske.

Og man må se på, hvad faren nu er: Man har en situation, hvor Ukraine som et resultat af dette næsten befinder sig i en borgerkrig, og det kan diskuteres, om denne borgerkrig allerede er brudt ud. I går udgav Izborsk Club, som er en gruppe af indflydelsesrige intellektuelle, et memorandum, hvor de sagde, at målet er meget tydeligt; det er at komme af med Janukovitj, indsætte Tymoshenko eller Klitschko i embedet baseret på en højreorienteret koalition, drive russerne ud af Sevastopol, nægte dem adgang til Sortehavet, og grundlæggende set få en fortsættelse af dette: Ødelægge industrien i de østlige dele af Ukraine, som er knyttet til Ruslands militærindustrielle kompleks, og dernæst gennemføre Maidan-taktikken i russiske byer og sluttelig komme af med Putin.

Det er helt tydeligt, at dette er en uacceptabel situation for Rusland, for man må se på den del, som er de militære installationer. Det amerikanske missilforsvarssystem i Polen, i Rumænien, og for to dage siden udstationeringen af USS Donald Cook-Aegis-krigsskibet, som er en del af missilforsvarssystemet, hvor Rusland mange gange har erklæret, at dette ikke er acceptabelt for dem, for formålet er tydeligvis ikke nogle missiler fra Iran, men derimod viser den blotte placering af disse missilforsvarssystemer, at de har til formål at ødelægge Ruslands evne til at udføre et gengældelsesangreb. Og de (russerne) har erklæret, at de ikke vil tillade, at dette amerikanske missilforsvarssystem færdiggøres ud over et bestemt punkt, for herefter ville det ikke være muligt at forsvare Rusland.

Vi har derfor for os en situation på kort sigt med en russisk modreaktion. Der er folk i militære kredse i Vesteuropa, som mener, at vi kunne få en gentagelse af det, der skete efter afslutningen af De olympiske Lege i Beijing, at, efter Vinter-

OL i Sochi er slut, kunne der komme en russisk reaktion lige som i Ossetien i 2008. Jeg ville ikke forlade mig på denne tidsplan, for situationen er ... I ved, vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, lige nu, og det kunne komme langt, langt tidligere.

Ud over det amerikanske missilforsvarssystem er der Prompt Global Strike-doktrinen (umiddelbart globalt angreb), som er en doktrin, som grundlæggende set anvender traditionelle Interkontinentale Ballistiske Missiler (ICBM), men med ikke-nukleare våben, som også angiveligt skulle kunne fjerne evnen til gengældelsesangreb. Og man må ligeledes tage i betragtning, at politikken med det »asiatiske omdrejningspunkt«, den såkaldte Air-Sea-Battle-doktrin mod Kina, er karakteriseret af den samme illusion og utopiske idé om, at man kan fjerne Kinas evne til at udføre et gengældelsesangreb.

Kina har gjort det meget klart, at de ikke vil kapitulere. En mandag i oktober måned [2013] offentliggjorde alle kinesiske aviser kort, der påpegede den kendsgerning, at de har 70 strategiske ubåde i Stillehavet ud for USA's vestkyst, og at de kunne ramme hele vestkysten med atomvåben som en gengældelse, og de har kort, hvor man kan se, at det radioaktive nedfald når helt til Chicago, og også, hvordan der ville være en anden linje, der gik over Nordpolen og ramte østkysten.

De russiske generalstabschefer har på samme måde på en konference i Moskva, jeg tror det var for næsten to år siden, vist videoanimationer, som viser, at det amerikanske missilforsvarssystem er rettet mod Ruslands [gengældelses]evner, og hvorfor de ikke kan acceptere dette. Og generalstabschef Makarov sagde endda på dette punkt, at russerne kunne blive tvunget til at foretage et førsteangreb, når det bliver klart, at hvis de venter længere, kan de ikke forsvare deres position.

Derfor, når min mand siger, at vi ser på en konfrontation på kort sigt, og at vi må ændre dagsordenen – jeg mener, alle beviser peger på den kendsgerning, at dette er i gang. Den heldige offentliggørelse på YouTube af diskussionen mellem viceudenrigsminister Victoria Nuland og ambassadør Pyatt, der var en masse ståhej omkring det, naturligvis, og de vestlige medier forsøgte omgående at nedtone det og sige, »Åh, hun plejer at bruge dette vulgære sprog.« Nu er jeg ikke interesseret i fr. Nulands seksuelle præferencer, men hvad der interesserer mig meget er, hvad det i virkeligheden refererer til, nemlig, at det er et totalt indgreb i Ukraines interne anliggender; det viser, at de minut for minut styrer denne udviklings forløb, og det er en total, total krænkelse af alle former for internationale traktater og diplomati.

Og det er ikke overraskende, hvis man ser på fr. Nulands karriere: For det første er hun gift med Robert Kagan, som er en ærke-neokonservativ. Han var med i den Gamle Bush' regering og en af ophavsmændene bag denne idé om NATO's udvidelse mod øst og inddæmningen af Rusland og Kina. Så hun ville grundlæggende set befinde sig i Kiev, eller hvor denne telefonsamtale foregik fra, og blev taget, og så fulgte en total mørklægning; og at der absolut ingen som helst omtale er af den virkelige nazi-karakter af kuppet i Ukraine, er virkelig fuldstændig utroligt.

Jeg mener, at den umiddelbare fare ikke kun er denne langfristede forberedelse, men har at gøre med den kendsgerning, at det vestlige transatlantiske finanssystem står foran at bryde sammen. Jeg mener, at den eneste grund til, at systemet ikke gik bankerot efter Lehman Brothers' sammenbrud i 2008 var, at alle de store centralbanker besluttede at satse på kvantitativ lempelse, pengetrykning, og at gøre det, som Reichsbank gjorde mellem 1919 og 1923; bare trykke penge. Og så samtidig satse på bailouts (bankredninger), og de erkender, at det nu ikke er tilstrækkeligt, så de opfinder »bail-in«-mekanismen

(konfiskering af bankindeståender), som vi så det i Cypern-modellen, og som betyder eksproprieringen af folk, som har opsparingskonti på mere end 100.000 euro; men hvis det kommer til et krak, vil det blive endnu værre.

Al denne pengetrykning indebærer naturligvis faren for hyperinflation, som allerede er ved at bygges op til en gigantisk boble. Og det er grunden til, at der i Federal Reserve og andre steder længe har været en diskussion om nødvendigheden af at ophøre med dette. Og der var generel anerkendelse af, at man ikke kunne ophøre med det, for hvis man begynder at fjerne likviditeten fra denne boble, så er der fare for, at den brister.

I den seneste tid har hr. Bernanke besluttet at satse på den såkaldte »nedtrapning«, hvilket vil sige at reducere likviditetsindsprøjtningen fra 85 milliarder dollars om måneden ned til først 75 milliarder dollars, og 65 milliarder dollars; men præcis, som man kunne vente det, så har dette allerede fremkaldt enorme reaktioner i sammenbruddet af valutaerne i de såkaldte »spirende markeder« og kapitalflugt ud af disse lande. Og Den Internationale Betalingsbank, BIS, kom for nylig med en erklæring om, at de er fuldstændig imod denne Federal Reserves »nedtrapning«, fordi det involverer faren for en katastrofal udvikling, hvilket betyder systemets sammenbrud.

Vi befinder os nu på randen af et sådant sammenbrud, og det er dette sammenbrud af finanssystemet, som bestemmer farten af dette eventyr mod Rusland.

Så jeg mener, at det, vi må gøre, først og fremmest er – og en af grundene til, at vi har dette frokostmøde, og vi har forberedt skriftligt materiale til Jer – jeg mener, det er ekstremt vigtigt, at karakteren af kuppet i Ukraine bliver kendt.

Der har lykkeligvis været nogle aviser i Tyskland, nu, The

Guardian, også Time Magazine, Stern og andre, som har publiceret den nazistiske karakter, men alligevel på en alt for mild måde. Men det må blive [offentligt] kendt: Dette er et nazistisk kup, og dette er en fare for verdensfreden!

Oven i dette arbejder vi, min mand især, så også meget hårdt på at prøve på enhver mulig måde at få amerikanske patrioter til at få USA til at vende tilbage til dets Forfatning. Og det skal jeg ikke kommentere på; men der er en stor indsats i gang fra amerikanske patrioter for at gøre præcis dette.

Men jeg mener, at det internationalt er ekstremt tydeligt, hvis vi fortsætter med at handle ud fra den aktuelle kurs, I ved, med økonomien med det ekstreme, frie finansielle marked, der har ført til en situation, hvor svælget mellem rig og fattig er blevet utåleligt! For nylig blev en rapport publiceret, der sagde, at 85 individer ejer lige så meget, som 3,5 milliarder mennesker tilsammen! Hele områder af verden er ved at dø; Afrika er ved at dø, og mange andre steder befinder sig i en forfærdelig forfatning. Tag hele området fra Afghanistan, Pakistan, til Syrien, Nordafrika, til Centralafrika; dette er et område, som befinder sig i totalt kaos. Politikken med regimeskift i Irak, Libyen, Syrien, har skabt Helvede på Jord: Dette område domineres af terrorister, af folk, der får deres penge fra hvidvaskning af penge fra narko-fremstillingen i Afghanistan, som er vokset 40 gange, siden NATO gik ind i Afghanistan for 12 år siden; det er dette, der sponsorerer terrorismen, det er dette, der var ansvarligt for terrorismen i Volgograd.

Jeg kan fremlægge mange flere aspekter for Jer, men en ting er helt klart: Hvis vi fortsætter ad den aktuelle kurs, så er sandsynligheden for, at den menneskelige civilisation ikke vil eksistere ud over næste måned meget stor. Og vi må have en dramatisk, dramatisk ændring af paradigmet: Der er intet til hinder for, at vi kan få en international aftale om sikkerhed, der inkluderer Rusland, inkluderer Kina, og hvor USA ville samarbejde om et fælles missilforsvar med Rusland, med Kina,

med europæerne, og hvor vi ville koncentrere os om menneskehedens fælles mål, såsom forsvar af Jorden mod asteroider, kometer og andre objekter.

Der er mange spørgsmål, som menneskeheden må samarbejde om, hvis vi ikke skal udslette os selv, og spørgsmålet er: Er der tilstrækkeligt mange mennesker, som har intelligensen og moralen til at erkende dette i tide, så vi kan undgå en menneskelig katastrofe, og muligvis civilisationens udslettelse? [bifald]

[1] Se Seneste Nyt 11. februar: »Obama begår klar overtrædelse af Budapest-memorandaet fra 1994 om Ukraine«, <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1408>

Vitrenko siger, verden må sætte navn på »neo-nazistisk kup« i Ukraine; citerer Zepp-LaRouche for fare for Tredje Verdenskrig

19. feb. 2014 – Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines Progressive Socialistparti, kom med en ny erklæring i dag samtidig med, at guerillakæmpere, under nazi-kollaboratøren Stepan Banderas rød/sorte kampflag, optrappede volden i det centrale Kiev. »Kun verdenssamfundets anerkendelse af kuppets neo-nazistiske karakter kan standse volden i Ukraine«, lyder erklæringens overskrift.

Hun rapporterede, at blodet flød igen i dag, efter at stramt organiserede og tungt bevæbnede rækker, der var »formummet under Euromaidan-ledernes (Yatsenyuk, Klitschko og Tyahnybok) løgnagtige appeller om en fredelig march til den øverste Rada«, forsøgte at storme Rada'en (parlamentet) og angreb både politi og en fredelig demonstration af tilhængere af det regerende Regionsparti. Hun anklagede oppositionslederne for at opflamme til dette nye udbrud af vold og gav dem skylden for tabene. Men, tilføjede hun, »ansvaret for volden, blodet, tabene og borgerkrig i Ukraine ligger ikke kun hos Euromaidans organisatorer, guerillakæmpere og terrorister, men også hos lederne af Den europæiske Union og USA, som, i deres politiske nærsynethed, har forvekslet et nazistisk kup med en fredelig, folkelig opstand til forsvar for europæiske værdier.«

Vitrenko gentog et tema, som hun introducerede i en videoerklæring, der blev udlagt den 13. februar, nemlig, at udenlandske politikere, der besøger Uafhængighedspladsen (Maidan Nezalezhnosti) med overlæg nægter at indrømme, at hele demonstrationsområdet på Maidan er dekoreret med neo-nazistisk graffiti, alt imens »nazi-trusler« som »Giv moskovitterne kniven« og »Nationens Ære – Død over Fjenden« konstant råbes. »Af en eller anden grund ser de ikke, at det, der er ved at ske i Ukraine, er en total parallel til nazisternes magtovertagelse i Tyskland.«

Som afslutning sagde Vitrenko, »Som leder af et socialistisk oppositionsparti i Ukraine opfordrer jeg verdenssamfundet til at se kernen i problemerne i Ukraine. Dette er et neo-nazistisk kup, der tilsigter etableringen af et nazistisk diktatur. International lov og europæiske værdier, og forsvaret af menneskerettigheder i Ukraine (samt over hele verden), så vel som demokratiske principper, forpligter alle verdens nationer og alle fremskridtsvenlige kræfter til at forenes i målet om at fordømme de neo-nazistiske partier og bevægelser i Ukraine. Uden, at dette sker, vil det være umuligt at stabilisere situationen og indføre demokratiske

forandringer.«

Indledningsvis takkede Vitrenko i sit webcast af 13. februar Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, for hendes nylige intervention på et møde i National Endowment for Democracy i Washington, D.C.[1], hvor Zepp-LaRouche fortalte dem, at, ved at anspore til en krise under dække af at fremme »demokrati«, »blander man sig i Ukraines interne anliggender og kan udløse Tredje Verdenskrig.«

Vitrenko fortsatte med at undersøge, linje for linje, de falskheder, som indeholdes i de seneste resolutioner om Ukraine, som den amerikanske Kongres og EU-parlamentet har vedtaget. Sidstnævntes støtte til den aktuelle opstand er især skandaløs, sagde hun, set i lyset af tidligere resolutioner i EU-parlamentet, som havde fordømt de neo-nazistiske, politiske bevægelser i Ukraine: i 2010 sagde EU-parlamentet, at det »beklagede den afgående ukrainske præsident Viktor Jusjtjenkos posthume tildeling af Stepan Bandera, en leder af Organisationen af Ukrainske Nationalister (OUN), som samarbejdede med nazi-Tyskland, æresbevisningen 'Ukrainsk Nationalhelt'.« Så sent som i december 2012 erklærede institutionen, at den var »bekymret over den voksende, nationalistiske stemning i Ukraine, som kom til udtryk i opbakning til Svoboda-partiet, der, som et resultat heraf, er et af de to nye partier, der har fået sæde i Verkhovna Rada (det nationale parlament); minder om, at racistiske, antisemitiske og fremmedhadske synspunkter går imod EU's fundamentale værdier og principper, og appellerer derfor til pro-demokratiske partier i Verkhovna Rada om ikke at associere sig med, støtte eller danne koalitioner med dette parti.« Nu for tiden er officielle embedsmænd fra EU og USA imidlertid konstant i kontakt med lederen af Svoboda, Oleh Tyahnybok.

[1] Se Seneste Nyt 7. februar: »Helga Zepp-LaRouche gav talerne tørt på ved pro-Maidan-begivenhed i Washington, D.C.«,

Landbaseret Aegis-facilitet pakkes sammen for udskibning til Rumænien

Udstyr og struktur for det første ballistiske missilforsvarssystem i Europa har været underkastet operationel afprøvning i Moorestown, NJ (USA), men er nu ved at blive skilt ad og pakket ned i containere for udskibning til Rumænien. Om ca. et år, rapporterer Defense News, vil udstyret, komplet med radarer, udstyr til levering af kraft, og et vertikalt affyringssystem med 24 celler, igen være operationelt, men denne gang på Deveselu Flyvebasen i Rumænien, hvor de første spadestik til konstruktion af installeringen blev taget i oktober sidste år.

Systemet bliver det første landbaserede element Phase II af det såkaldte europæiske Phased Adaptive Approach missilforsvarssystem og vil blive udstyret med SM-3 Block IB interceptor-missiler. Phase III kommer i 2018 med konstruktionen af det andet Landbaserede Aegis-anlæg i Polen, med Block IIA-versionen af SM-3-missilet, som også vil være om bord på skibe fra den amerikanske flåde, der kan transportere BMD (Ballistic Missile Defense). Ifølge Missile Defense Agency vil dette missil udvide Aegis-systemets operationelle pakke til at inkludere evnen til at opsnappe interkontinentale ballistiske missiler. Defense News siger intet om, hvorvidt disse ICBM'er, som Aegis skal være et forsvar for, vil være iranske – indtil videre har Iran ingen ICBM'er og får måske heller aldrig nogen – heller ikke russiske.

Det Landbaserede Aegis-system, som nu er ved at blive pakket ned og sendt til Rumænien, er det andet eksemplar, som Lockheed Martin og dets underentreprenører har bygget. Det første eksemplar er installeret på den amerikanske flådes Pacific Missile Range og blev tilsluttet for første gang i december sidste år. Det Landbaserede Aegis-system kopierer mere eller mindre installationen af det samme system om bord på den amerikanske flådes skibe, komplet med styrehus og SPY-1 radarssystemets fasede antenner. Aegis-systemet blev oprindeligt designet i 1980'erne som et antiluftskytssystem, men er i løbet af det seneste årti blevet opgraderet til at kunne udføre missilforsvarsmissionerne. Foreløbig er 30 af flådens skibe – 25 krigsskibe og 5 slagskibe – blevet modificeret til BMD-missionen.

Schiller Instituttets Ugeavis **8 / 2014**

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (500:Internal Server Error)

LaRouche: Få 10-12
Kongresmedlemmer med på

impeachment inden midten af ugen!

I betragtning af de omstændigheder, som USA og andre transatlantiske nationer står overfor, med en umiddelbart forestående økonomisk disintegration og termonuklear krig, er der intet så presserende som at få præsident Obama fjernet fra embedet, *nu*, erklærede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche i sin diskussion i dag med LaRouchePAC Policy Committee Discussion[1] i dag. Han gik i detaljer: »Ti kongresmedlemmer, måske 12 (som går ind for impeachment) ville være tilstrækkeligt til at sætte tingene i gang. Og vi må tænke på, at når vi siger at få tingene i gang, så taler vi om i dag og onsdag, eller noget i den retning.«

Kongresmedlemmerne er vendt tilbage til deres distrikter i denne uge, og det amerikanske folk må træde i aktion. Medlem af Policy Committee Diane Sare påpegede, at Kongressen holdt pause, da Obama tog skridt til at bombe Syrien sidste år og kongressen, voldsomt kritiseret af deres vælgere, informerede Obama gennem et fælles brev om, at en bombing af Syrien ikke ville blive tolereret: Kongressen kan handle når de ikke er trådt sammen, i en nødsituation, når de er under tilstrækkeligt pres.

Kongressen er vendt tilbage til deres distrikter i en atmosfære, der er moden til at opfylde hr. LaRouches marchordre. Det er inden for de seneste dage blevet klart, at nogle personer i de konservative republikaneres rækker har besluttet at gennemtvinge en debat om impeachment, og mange personer blandt det demokratiske partis kongresmedlemmer kan rent privat, om end endnu ikke offentligt, ikke længere tilbageholde deres vrede over Obamas ødelæggelse af landet.

En spalte med titlen »Selvfølgelig skal han stilles for en rigsret (impeachment). Har vi en Kongres eller en flok sammenlængede slaver?«, som blev publiceret i *American Spectator* denne mandag, gav sit besyv med i denne debat. Forfatteren David Catron siger til republikanere, inklusive senator Ted Cruz, at det er totalt irrelevant at sige, at

Repræsentanternes Hus ikke kan stille Obama for en rigsret, blot fordi demokrater i Senatet aldrig ville dømme ham. Det ville svare til, at en politibetjent så en lommetyv stjæle fra dig og nægtede at arrestere tyven, fordi en korrupt dommer måske ville lade ham gå fri.

Obamas »seriekrænkelser af Forfatningen« gør det til »en *pligt* for Repræsentanternes Hus at stille Obama for en rigsret«, skrev Catron. Han citerede den romerske Kejser Tiberius' afvisning af den »selviskhed og moralske fejhed, som havde tilladt Roms engang så magtfulde Senat at blive svækket for sin kraft: 'Disse mænd egner sig blot til slaver'. Hvis vore valgte repræsentanter i Kongressen ikke gør noget ved Obama, vil de af eftertiden blive bedømt lige så hånligt«, argumenterer Catron.

Kongresmedlem Tom Rice (R-SC) sagde til Washington-avisen *The Hill*, at han mener, at det republikanske »lederskab er ved at komme til den konklusion, at de ikke kan sidde uvirksomme hen, mens præsidenten rækker ud efter denne enorme magt.« Sådan er det endnu ikke. Rice selv undviger stadig det store opgør og arbejder i stedet for sit lovforslag H.RES. 442, »Stands dette grådige præsidentskab«, som vil have, at Republikanernes Hus »anlægger en civilretssag i Byretten for Columbia-distriktet som en klage for anerkendelsessøgsmål og fagedforbud« pga. adskillige tilfælde af den eksekutive grens magtbrynde.«

Hvorfor lægge sag an, når 104 kongresmedlemmer, som er medunderskrivere af dette lovforslag, burde satse på impeachment?

[1] <http://larouchepac.com/node/29867>

Ukrainsk opposition »accepterer« amnesti mod at evakuere bygninger, men kræver nu hele Ukraine

Fra og med søndag aften i Ukraine har oppositionsstyrkerne, som har holdt bygninger og gader besat i månedsvis i Kiev og andre steder, forladt vigtige bygninger med en trussel om, at hvis alle anklager mod oppositionen ikke blev frafaldet, »vil vi i de kommende timer ... gå ind i bygningerne igen, og vi vil tage yderligere bygninger«, iflg. et medlem af parlamentet fra den nazistiske Svoboda-organisation, som blev citeret på avisen Zeraklo Nedelis hjemmeside.

Evakueringen af bygningerne skete efter langvarige forhandlinger mellem præsident Janukovitj's regering og rigsadvokaten Victor Pshonka på den ene side, og oppositionspartierne på den anden side. De generelle betingelser for amnestien er, at demonstranter, der var blevet arresteret mellem 27. december og 2. februar, ville blive løsladt efter at være blevet stævnet for retten, som ukrainsk lov kræver. Amnestien ville blive givet med 16. februar som deadline under forudsætning af, at oppositionen forlader bygningerne, som Rådhuset i Kiev, der har været besat i månedsvis. [NB: denne beskrivelse er ikke et citat fra officielle amnestidokumenter, men fra nyhedshistorier fra det russiske RIA Novostis engelske webside.]

Evakueringerne fandt sted uden vold, med OSCE (Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa) i en observatørrolle og med den schweiziske ambassadør til Ukraine, som akkompagnerede regeringsmyndigheden ind i det besatte rådhus i Kiev, da overdragelsen fandt sted.

Situationen er imidlertid langt fra stabil. Den ustabile Barack Obama besætter stadig embedet i Washington, og de britiske kontrollører, der står bag ham, er der stadig. Den europæiske Union har ikke droppet sit behov for at udplyndre den eurasiske sektor, og EU-udenrigsminister Catherine Ashton præsenterede grundlæggende set det samme krav, som Svoboda-MP'en, iht. Interfax-Ukraine, idet hun sagde, »Jeg opfordrer de ukrainske myndigheder til nu at lukke alle sagerne, inklusive sagerne om husarrest. Jeg forventer, at sådanne forholdsregler tages omgående med henblik på at gøre næste uges politiske dialog i parlamentet lettere.«

Ashton, Washington og London ved udmærket, at ikke »alle sager« er dækket af amnestien – alle oppositionsaktører, som er anklaget for kidnapninger, mord eller andre specifikke voldshandlinger er ikke inkluderet. Ved at kræve, at »alle sager« droppes, er døren åben for en optrapning mod præsident Janukovitj ved at anklage ham for at bryde amnestien osv.

Det samme krav om at droppe alle anklager blev stillet til rigsadvokaten af lederen af Batkivshchyna-partiet Arseni Yatsenyuk og lederen af Svoboda-partiet Oleh Tyahnybok.

Alt dette kan komme til en kritisk fase mht., hvad der er på dagsordenen i den højeste Rada (parlamentet) i denne uge – godkendelse af en regering, efter at én bliver udnævnt.

En teknokratisk regering eller muligvis en form for koalition er blevet diskuteret, men Yatsenyuk holder fortsat stand uanset hvad.

Interfax-Ukraine rapporterer, at Yatsenyuk den 16. februar erklærede, at oppositionen er i færd med at danne sin egen regering, og at »dette er en fælles beslutning fra alle oppositionslederne, sammen med eks-premierminister Yulia Tymoshenko.« Han gentog, at han afviste Janukovitj's tilbud om premierministerposten, fordi »Jeg kan ikke købes, hr. præsident; køb dine egne spytslikkere.«

Yatsenyuk sagde, at oppositionsregeringens opgaver vil være: standse korrupsion, straffe Berkut (sikkerhedsstyrkerne), indføre ærlige domstole, søge europæisk integration, underskrive tilslutningsaftalen med EU, befri alle politiske fanger (inkl. Tymoshenko), og holde nye, ærlige præsidentvalg.

Zerkalo Nedeli har også et interview med Tymoshenko, som siger, at oppositionen ikke må acceptere premierministerposten, fordi en sådan PM ville blive manipuleret af Janukovitj.

Specialrapport: Dodd-Frank Dræber: Hvordan USA blev en del af det internationale Bail-in-system

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af Folketinget.

Download (PDF, Unknown)

Af Leandra Bernstein, LaRouchePAC

INDHOLD:

Indledning

Angloamerikansk afvikling

* Kreditorer uden sikkerhed

Den internationale ramme er på plads

* I første række

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Noter

Links

Siden 2009 har finansverdenen arbejdet på en ny bail-in-lovgivning, der, i lighed med det, der foregik i Cypern, gør det muligt at bruge bankindskydernes penge til at sikre systemkritiske bankers overlevelse og den finansielle stabilitet på bekostning af befolkningen. Det er allerede muligt under Dodd/Frank-loven, som blev vedtaget i USA i 2010, og lignende lovgivning forberedes nu i EU. Alternativet er en Glass/Steagall-bankopdelingslov, som er blevet fremsat i begge kamre af Den amerikanske Kongres, og som bør vedtages af Folketinget.

Indledning

Der foregår stadig høringer i Repræsentanternes Hus og Senatet

for at undersøge, hvad det egentlig var for en lov, der blev vedtaget med »Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov« (Dodd/Frank-loven) i 2010, selv, mens man stadig skriver på reglerne for lovens gennemførelse. Ifølge kilder fra LaRouchePAC og EIR på Capitol Hill er der ringe eller ingen erkendelse af den vigtigste kendsgerning i Dodd/Frank-loven. Nemlig, at lovens Kapitel II, i forbindelse med oprettelsen af en Lovformelig Likvidationsmyndighed, udstyrer FDIC (Den Statslige Indskudsgarantifond) med myndighed til at foretage en bail-in-procedure i europæisk stil. Formålsparagraffen til Dodd/Frank-loven påberåber sig »at beskytte den amerikanske skatteyder ved at gøre en ende på bail-outs« (redningspakker). Dette sker imidlertid ved hjælp af en såkaldt bail-in, et afgørende træk ved den internationalt etablerede ordning, der kaldes bankafvikling på tværs af landegrænser.

Den simpleste forklaring på bail-in er, at det er den omvendte politik af det, man gjorde generelt under Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933. Under bail-in overlever banken, det gør indskyderne ikke. Som det forklares i en IMF-undersøgelse af denne politik fra april 2012: »Hensigten med den lovformelige bail-in-myndighed er en hurtig anskaffelse af ny kapital og en omstrukturering af den kriseramte institution«.1 Hvor det drejer sig om at opløse en kriseramt, globalt aktiv, systemisk betydningsfuld, finansiel institution (G-SIFI), vil bankkreditorer, især dem hvis aktiver overstiger FDIC's garanterede beløb, blive underkastet ekspropriation. Dette er ikke en normal bankerot. Konti og aktiver inddrages og/eller konverteres til aktier af afviklingsmyndigheden. Institutionen bliver forhindret i at gå bankerot. Værdien af værdipapirer bliver ikke nedskrevet gennem salg på det fri marked. Og dette gøres for at garantere finansinstitutionens fortsatte funktion og finanssystemets »stabilitet«.

Idet den primært bruger bail-in-ordningens administratorers lovtekster, kontrakter og sprog, tilvejebringer denne rapport

den dokumentation, der viser, at USA underkastes et internationalt syndikats overlagte plan om oprettelse af love og traktater, der både er i modstrid med USA's interesser og Den amerikanske Forfatnings ånd og lov. Dodd/Frank-loven, som den i øjeblikket står skrevet, har ingen klare forholdsregler til forebyggelse af den generelle effekt, som de økonomiske massetab vil have på målgruppen, de amerikanske borgere. Sådanne tab over hele spektret af økonomisk aktivitet ville uvægerligt føre til en brat stigning i nationens dødsrate som en direkte konsekvens af vedtagelsen af denne lov. Hvis denne lov ikke annulleres, vil resultatet af dens vedtagelse blive en masseødelæggelse af amerikanske borgere gennem økonomien. Den kendsgerning, at dette ikke er blevet åbent forklaret, undtagen i den følgende rapport, er ikke en styrkelse af deres argumenter, som undlader at annullere denne lov.

Før denne lov tages i brug som følge af en ud af mangfoldige finanskriser, der blot venter på at komme, må Dodd/Frank-loven tilsidesættes gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Dodd/Frank-loven må omgående annulleres ved at blive tilbagekaldt og ved den samtidige vedtagelse af Glass/Steagall-loven i form af udkast til lovforslag i Senatet 985 og i Repræsentanternes Hus 129.

Angloamerikansk resolution

Den vedtagne Dodd/Frank-lov fyldte 848 sider og indeholdt 383.013 ord. Ifølge det finansielle advokatfirma Davis Polk er der pr. juli 2012 tilføjet yderligere 8.843 sider med regler, hvilket kun repræsenterer 30 % af de regler, der skal skrives. Lovens endelige længde vurderes at ville fylde 30.000 sider.² Det kan tilføjes, at de seks største banker i USA brugte 29,4 mio. dollar på lobbyvirksomhed i Kongressen i 2010, hvor de oversvømmede Capitol Hill med ca. 3.000 lobbyister – i forholdet 5 lobbyister til 1 kongresmedlem.³ Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov er i øjeblikket den

længste lov, der nogen sinde er blevet vedtaget af den amerikanske regering.⁴ Det argument er blevet fremført, at selve lovens længde havde til hensigt at intimidere kongresmedlemmerne. Der har været ytringer fremme i offentligheden om, at kun ganske få kongresmedlemmer i det hele taget har læst lovforslaget, men blev kujoneret til at stemme for det udelukkende på basis af partiloyalitet under den første embedsperiode af en præsident Obama, der opretholdt partidisciplinen med et hvilket som helst middel, som han rådede over.⁵ Ved første afstemning i Huset stemte ikke en eneste republikaner for lovforslaget. Ved den endelige afstemning med stemmerne 237-192, sluttede 3 republikanere sig til ja-holdet, og der var kun 19 demokrater, der stemte imod. Ved den endelige afstemning i Senatet sluttede 3 republikanere og de to uafhængige sig til 55 demokrater for at vedtage lovforslaget, som præsident Obama dernæst den 21. juli, 2010 underskrev, hvorefter loven var gyldig.

Der er blevet afsløret mere om Dodd/Frank-lovens implikationer, men først efter dens vedtagelse. Der har været en utilstrækkelig respons fra medlemmer af den amerikanske regering, som formodentlig stemte for loven eller undlod at nedstemme den. Selv efter, at man har været vidne til nedfaldet efter den europæiske krise, der er dukket op igen, er meget lidt blevet gjort. Til Kongressens rus-medlemmer er der tillige en ny bølge af finansielle interesser, der sænker sig over Capitol Hill for at udse sig de bedste kandidater til at modtage kampagnebidrag, alt eftersom veteranmedlemmerne bøjer sig og vedtager love, der i bogstavelig forstand er skrevet af de finansielle institutioner.⁶

Kongressens korrupsionspraksis er imidlertid lige så gammel som institutionen selv. Men det, der blev gjort, og som nu kan vedtages som lov under de nye myndigheder, som oprettes under Dodd/Frank-lovens Kapitel II, er i en klasse for sig.

Den 10. december, 2012 blev et fælles strategidokument udarbejdet af Bank of England (BOE) og Federal Deposit

Insurance Corporation (FDIC, Den Statslige Indskudsgarantifond), med titlen Afviklingen af globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner.⁷ Dokumentet sammenligner den ordning for afvikling, der etableres i Kapitel II's Orderly Liquidation Authority, OLA (Lovformelig Likvidationsmyndighed), med Prudent Regulation Authority, PRA (Myndighed til klog og forstandig regulering), en lignende myndighed til afvikling i Storbritannien. Systemet i Storbritannien blev etableret den 1. april, 2013 i kølvandet på nedlæggelsen af Financial Services Authority. Med start i juni måned vil direktør for Bank of Canada og tidligere chef for Financial Stability Board, Mark Carney, føre opsyn med PRA, når han bliver chef for Bank of England.⁸

I ledelsens sammenfatning af den fælles rapport forklares det:

»Den finanskrisen, der begyndte i 2007, har gjort det klart, at det er vigtigt med en lovformelig afviklingsproces for globalt aktive, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (G-SIFI'er). ... Disse strategier er blevet udtænkt til at muliggøre afviklingen af store og komplekse firmaer på tværs af landegrænserne, uden at den finansielle stabilitet trues, og uden risiko for de offentlige midler... «

I USA er strategien blevet udviklet i sammenhæng med de magtbeføjelser, som gives af Dodd/Frank-Wall Street Reform- og Forbrugerbeskyttelseslov af 2010. En sådan strategi ville anbringe en enkelt konkursbestyrer som øverste myndighed i et holdingselskab, overdrage tabene til holdingselskabets aktionærer og kreditorer uden sikkerhed og overføre sunde, fungerende bidrag til en ny, solvent enhed eller enheder.⁹

Forud for sin afvikling har en finansiell enhed ret til at indgive en begæring til USA's Distriktsdomstol i Columbia, hvis man mener, at beslutningen om at skride til afvikling er fejlagtig eller tilfældig. Men under rettergangen tages en sådan beslutning »på et strengt fortroligt grundlag og uden nogen forudgående offentlig afsløring... « Det vil sige, at

intet afsløres til de kreditorer, der ikke er sikrede, eller til andre berørte parter. Ifølge denne lov kan for tidlig eller »uforsvarlig« afsløring resultere i bøder på op til 250.000 dollar og fængsel i op til 5 år, eller begge dele. (Kapitel II, sektion 202, 1, A,) Hvis en kreditor desuden gør indsigelse mod afvikling, har han en begrænset tidsfrist til at indgive en begæring om oprejsning. Hvis f. eks. en delstatsregering, som har investeret sine offentlige ansattes pensionsmidler i den kriseramte institution, gør indsigelse mod vilkårene eller udløsningen af en afviklingsprocedure og ønsker at undtage sine midler fra at være en del af institutionens bail-in, så har den 24 timer til at indgive en begæring til domstolene. I juni 2012 blev der til USA's Distriktsdomstol i Columbia-distriktet indgivet et officielt sagsanlæg, som rejste tvivl om Dodd/Frank-lovens forfatningsgyldighed på flere punkter, inklusive den manglende mulighed for at føre en behørig retssag.¹⁰

Uddrag af Introduktionen, Lovmæssige rammer for strategiens gennemførelse:

Dodd/Frank-lovens Kapitel I forudsætter, at hver af G-SIFI'erne, til FDIC og Federal Reserve, periodisk overgiver en plan for afvikling, der skal omhandle selskabets plan for sin hurtige og lovformelige afvikling under USA's Regler for Konkurs ...¹¹

Dodd/Frank-lovens Kapitel II giver FDIC nye magtbeføjelser til at opløse SIFI'er gennem oprettelsen af den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA). Under OLA kan FDIC udnævnes til konkursbestyrer af ethvert amerikansk finansselskab, der lever op til specifikke kriterier, inklusive at være i mora eller være i fare for at komme i mora, og hvis afvikling under USA's Regler for Konkurs (eller en anden relevant insolvensproces) sandsynligvis ville skabe systemisk ustabilitet.¹²

Kapitel II forudsætter, at de tab, som et finansielt selskab, der er placeret under konkursbehandling, lider, ikke bæres af

skatteyderne, men af indehaverne af almindelige aktier og præferenceaktier, indehavere af gæld og andre kreditorer uden sikkerhed, og at den ledelse, der er ansvarlig for finansselskabets tilstand, udskiftes. Når FDIC først er udnævnt til konkursbestyrer for et konkursramt finansselskab, vil den blive påbudt at gennemføre en afvikling af selskabet på en sådan måde, at risikoen for den finansielle stabilitet nedsættes og moralske farer minimeres. Omkostninger, der bæres af USA's myndigheder i forbindelse med institutionens afvikling, og som ikke betales ud af udbyttet af afviklingen, vil blive opkrævet fra erhvervslivet.

Ovenstående erklæring forudsætter, at omkostningerne i forbindelse med afviklingen vil blive dækket af de kreditorer, der er fastsat til at bære tabene, såvel som af en Lovformelig Likvidationsfond, der skal bære de administrative omkostninger i forbindelse med afvikling. Yderligere foreslås det, at de kreditorer, hvis fordringer ikke likvideres, konverteres til at blive aktieindehavere, og at gælden bliver til aktiekapital, der holder værdien af den opløste institution oppe. Det, der normalt sker ved en bankerot, udmåling af kreditorernes fordringer efter en prioritering, forekommer ikke. Eller snarere, likvideringen af firmaet forekommer ikke; det holdes i funktion og er på denne måde blevet indløst (bailed-in) af sine kreditorer.

En afgørende afklaring af, hvad en bankkreditor er, blev foretaget i en undersøgelse af BOE-FDIC-dokumentet af formanden for Public Banking Institute, Ellen Brown, den 28. marts, 2013. I sin forklaring om, hvorfor bail-in-konfiskeringen af 40 % af indskud uden sikkerhed i Cypern ikke var et engangsforetagende, kommer hun med følgende afklaring:

»Selv om kun få indskydere er klar over det, så er bankerne de legale ejere af indskyderens midler, så snart de indsættes i banken. Vore penge bliver til bankens penge, og vi bliver til kreditorer uden sikkerhed, der er indehavere af gældsbreve eller vekslers. ... Under FDIC-BOE-planen konverteres vore

gældsbreve til »stamaktier i banken« ... Med lidt held kan vi måske sælge aktierne til en anden, men hvornår og til hvilken pris?«¹³

Som det vil fremgå af det følgende afsnit, så kan enhver form for kreditor med penge i banken, fra 1 dollar til 250.000 dollar og alt derover, konverteres fra at være en indskyder, der har direkte adgang til sin konto, og til at være en aktieindehaver. Ligesom med udløsningen af OLA, så kan dette helt bogstaveligt ske natten over. For at genvinde værdien af det, der tidligere formodedes at være indskyderens kontosaldo, må aktierne sælges. For eksempel: en tidligere indskyder med en bankkontosaldo på 250.000 dollar, som nu ejer det samme beløb i bankaktier, er ejer af dette beløb i aktier i en bank, der netop har undergået en større omstrukturering på tværs af landegrænser, udført af regeringen, fordi banken var overhængende kriseram. Konkursbestyreren, FDIC, afgør, hvilke værdier i banken, der skal opretholdes i den »finansielle stabilitets« interesse, og dette inkluderer utvivlsomt finansielle derivater og andre gældsinstrumenter, som, hvis de blev solgt under en lovformelig likvidationsproces, ville udløse panik. Det indlysende spørgsmål er så: Hvor meget kan indskyderen sælge sine aktier for?

Kreditorer uden sikkerhed

I henhold til Den internationale Valutafonds rapport af 24. april, 2012,¹⁴ er konvertering af bankgæld til aktier et væsentligt bail-in-element, som er inkluderet i Dodd/Frank-loven. »Bidrag til ny kapital vil komme fra konvertering af gæld og/eller udstedelse af nye stamaktier, med eliminerings eller betydelig udtynding af før-bail-in-aktionærerne. ... Det kan blive nødvendigt at tage visse forholdsregler for at reducere risikoen for en 'dødsspiral' i aktieprisen.« I Dodd/Frank-lovens sprog vil dette »sikre, at kreditorer uden garanti bærer tab.«

Denne konvertering af indskud til stamaktier har allerede været igennem et testforløb i form af de betingelser, under hvilke reorganiseringen af det konkursramte Bankia og fire andre spanske banker tidligere på året foregik. Betingelserne i et Memorandum om aftale mellem Trojkaen (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank og Den internationale Valutafond) og Spanien fra juli 2012 resulterede i, at over 1 million små indskydere blev aktionærer i Bankia, da man solgte dem »preferentes« (præferenceaktier) som erstatning for deres indskud. I kølvandet på konverteringen blev disse preferentes først nedskrevet med 30-70 %. Kort tid efter blev de konverteret til almindelige aktier, oprindeligt værdisat til 2 euro pr. aktie, som så yderligere blev devalueret til 0,1 euro pr. aktie efter omstruktureringen af Bankia i marts måned.¹⁵

Den sandsynlige nedskrivning af aktiver erklæres åbent i den fælles BOE-FDIC-rapport og indrømmes i øvrigt beredvilligt. I kølvandet på udløsningen af Dodd-Franks Kapitel II-myndighed og FDIC's overtagelse af konkursbehandlerstatus i toppen af et GSIFI-formynderholdingselskab, vil aktiver blive overført til at udgøre ny kapital i formyndersekskabet, i deres oprindelige eller andre former, og nedskrevet.

For at skaffe kapital til den nye, virksomme enhed ... – en eller flere nye, private enheder ... – regner FDIC med, at man bliver nødt til at anvende underordnet gæld eller endda overordnede gældsfordringer, der ikke er sikrede, som umiddelbar kilde til kapital. De oprindelige kreditorer kan således forvente, at deres fordringer vil blive nedskrevet for at reflektere tab i formyndersekskabets konkursbehandling, som aktionærerne ikke kan dække...

Dette er ikke blot at barbære obligationsejere, kreditorer og andre, men en garanti for, at de, der har investeret i institutionen og har penge stående i indskudsafdelingen (i betydningen indskydere), vil blive gjort ansvarlige for, at institutionen fortsat kan være virksom. Indskydere, såvel som kreditorer, bliver finansielt ansvarlige for at holde

institutionen åben og virksom, i stedet for at lade den gå konkurs, som tilfældet ville være for en ikke-GSIFI-institution. På denne måde forudsættes det, at afdelingerne for henholdsvis indskud og investeringer i lige grad bliver mål for bail-in. Økonomen Nouriel Roubini skriver i en online-briefing, Bankafviklingsordninger: Under den eksisterende lovgivning har FDIC magtbeføjelse til at påtvinge de kreditorer, der ikke er sikrede, tab, i processen med at afvikle bankerotte banker. For eksempel afviklede FDIC Washington Mutual under least-cost-(mindste tabs)-afviklingsmetoden i 2008 og påtvang kreditorer uden sikkerhed og kreditorer uden for garantiordningen (indskud over 100.000 dollar) alvorlige tab. Den Lovformelige Likvidationsmyndighed (OLA), som er oprettet under Dodd/Frank-loven, udvider yderligere FDIC's afviklingsmyndighed. Ud fra visse kriterier har FDIC nu også beføjelse til at håndplukke, hvilke aktiver og passiver (forpligtelser), der skal overføres til tredjepart, og til at behandle kreditorer i en ligestillet position forskelligt, dvs.: favorisere kortfristede kreditorer frem for langfristede kreditorer, eller favorisere virksomme kreditorer frem for långivere og obligationsindehavere.¹⁶

Den internationale ramme er på plads

Den vigtigste problematik, som udarbejdelsen og vedtagelsen af Dodd/Frank-loven behandler, var afvikling på tværs af landegrænser af de såkaldte globale, systemisk betydningsfulde, finansielle institutioner (også kaldet GSIB'er eller globale, systemisk betydningsfulde banker i udlandet). Dette nødvendiggør selvfølgelig samarbejde med andre nationer. Særlige forholdsregler i Dodd-Frank bemyndiger udtrykkeligt dette samarbejde med udenlandske myndigheder til at foretage afviklingen af de institutioner, hvis sammenbrud er en trussel mod den finansielle stabilitet. Som det fastsættes i Kapitel II, sektion 210, N, skal FDIC i sin egenskab af konkursbehandler af en sådan kriseramte institution

» i videst muligt omfang samarbejde med de behørigke, udenlandske, finansielle myndigheder i forbindelse med den lovformelige likvidation af ethvert relevant, finansielt selskab, som har aktiver eller aktiviteter i et andet land end USA.«

I en tale i Chicago den 9. juni, 2012, gik formanden for FDIC, Martin Gruenberg, mere i detaljer omkring de strategier, der gælder for aktiviteter på tværs af landegrænser, og for hvilke Dodd-Frank opstiller regler. Han erklærede, at siden vedtagelsen af Dodd-Frank har FDIC handlet i overensstemmelse med sin nye status som afviklingsmyndighed, inklusive en stadig større koordinering af afviklinger på tværs af landegrænser med udenlandske myndigheder, især i Storbritannien, hvor »amerikanske SIFI'ers aktiviteter er koncentreret.«

Som jeg før nævnte, så vil den type selskaber, som det er nødvendigt at afvikle, sandsynligvis have betydelige, internationale aktiviteter. Dette skaber en række udfordringer ... FDIC har deltaget i Kommissionen for Finansiell Stabilitets arbejde gennem sit medlemskab af Styringsgruppen for Afviklinger, som udarbejdede Hovedtræk ved et Effektivt System til Afvikling af Finansielle Institutioner. Vi har også deltaget i Gruppen til Håndtering af Kriser på Tværs af Landegrænser og et antal tekniske værksteder, samt har haft det ene af et dobbelt formandskab i Baselkommissionens Gruppe for Bankafviklinger på Tværs af Landegrænser, siden dennes start i 2007...

Vi lavede et forsøg med et varmekort over koncentrationer, der viste, at amerikanske SIFI-aktiviteter er koncentreret i et relativt lille antal retskredse, og i Storbritannien i særdeleshed. I samarbejde med myndighederne i Storbritannien har vi gjort betydelige fremskridt i forståelsen af, hvordan eventuelle amerikanske afviklingsstrukturer ville blive behandlet under de eksisterende, juridiske og politiske rammer i Storbritannien. Vi har foretaget dybtgående undersøgelser af

de potentielle hindringer for effektive afviklinger, og samarbejder om udforskningen af metoder til at opløse dem.”¹⁷

Det er korrekt at sige, at den første inkarnation af en seriøs ordning for afvikling på tværs af landegrænser etableredes på G20-topmødet i London i april 2009, det første topmøde med deltagelse af daværende nyvalgte præsident Barack Obama. På det tidspunkt dukkede Kommissionen for Finansiell Stabilitet (Financial Stability Board, FSB) op som en enhed »med udvidet mandat til promovning af finansiell stabilitet.« Kommissionen består i øjeblikket af alle G20-medlemslandenes centrale, finansielle institutioner, en håndfuld andre nationer, internationale organisationer og internationale, standardsættende, finansielle institutioner.¹⁸

I oktober, 2011, offentliggjorde Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) et dokument, der reflekterede aftalen mellem institutionerne i FSB om effektueringen af afvikling af finansielle institutioner på tværs af landegrænser. I dette dokument kan man læse den indgående diskussion om etableringen af afviklingsmyndigheder på tværs af landegrænser inden for hver af de deltagende nationers lovgivninger. I begyndelsen af rapporten anbefales det:

Med det formål at fremme den koordinerede afvikling af selskaber, der er aktive i mange lande, bør de enkelte retskredse søge at samordne deres ordninger til afvikling gennem de lovgivningsmæssige ændringer, der er nødvendige for at inkorporere de instrumenter og magtbeføjelser, som er afstukket i disse Hovedtræk etc., i deres nationale ordninger.

Rapporten fortsætter med at opremse de forudsætninger, der er nødvendige for en national, juridisk gyldig og aktiv myndighed til at udføre afviklingen af »enhver finansiell institution, hvis konkurs kunne få afgørende systemisk betydning.« Lighederne i det sprog, der er anvendt i Dodd-Frank og FSB-rapporten taget i betragtning, ville det være et dristigt, men lønsomt, foretagende at analysere, om det er tilfældet, at

alle forudsætningerne i FSB-rapporten også udtrykkeligt er indeholdt i den amerikanske lovgivning fra 2010 (Dodd-Frank).

Det, der er af den største betydning i FSB's Hovedtræk, er den strenge understregning af koordineringen af bail-in-ordningerne over og på tværs af de nationale grænser. Rapporten reflekterer en seriøs forpligtelse til at etablere virksomme myndigheder i hver af de retskredse, hvor et formynder-holdingselskab eller dets datterselskaber er hjemmehørende.

Følgende er et citat fra Sektion 7, Juridiske rammebetingelser for samarbejde på tværs af landegrænser:

7.1 En afviklingsmyndigheds lovformelige mandat bør give magtbeføjelser og kraftigt opmuntre myndigheden til, hvor det er muligt, at opnå en løsning i samarbejde med udenlandske myndigheder til afvikling.

7.2 Retskredsens lovgivning og regler bør ikke indeholde forholdsregler, der automatisk udløser handlinger i denne retskreds som følge af officiel intervention eller indledningen af afviklings- eller konkurssager i en anden retskreds, idet man forbeholder sig ret til skønsmæssig national handling, nødvendig for at opnå national stabilitet, i manglen på effektivt, internationalt samarbejde og udveksling af information. Hvis en afviklingsmyndighed griber til skønsmæssig, national handling, bør den tage indvirkningen på den finansielle stabilitet i andre retskredse i betragtning.

7.3 Afviklingsmyndigheden bør have beføjelser til afvikling af lokalafdelinger af udenlandske selskaber og kapaciteten til at anvende sine magtbeføjelser til at støtte en afvikling, der foretages af en udenlandsk, national myndighed (f. eks. ved at beordre en overførsel af værdier i dens egen retskreds til en broinstitution, etableret af den udenlandske, nationale myndighed), eller, i exceptionelle tilfælde, tage

forholdsregler på eget initiativ der, hvor den nationale retskreds ikke griber til handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale retskreds' finansielle stabilitet i betragtning. I tilfælde, hvor en afviklingsmyndighed, der optræder som værtsmyndighed, griber til skønsmæssig, national handling, bør den forudgående give besked herom og konsultere den udenlandske, nationale myndighed.

Som det fastsættes i 7.3 er det helt igennem tænkeligt, at en afvikling udløses af et udenlandsk bankholdingselskab, som vil gøre det nødvendigt, at udførelsen af de forskellige trin i afviklingsprocessen, inklusiv bail-in, finder sted i den pågældende banks værtsnation. For USA's vedkommende, hvis f. eks. en afviklingsproces blev udløst af en stor, britisk bank, som HSBC, Barclays, eller en europæisk bank, som Deutsche Bank, UBS osv., så ville USA, på basis af FSB-aftalerne, være forpligtet til at deltage i en afvikling.¹⁹ Under forholdsreglerne i Dodd/Frank-loven er myndighederne til udførelse af afvikling de facto allerede etableret ved lov. Stats- og regeringsoverhoveder i Gruppen af Tyve (G20) indgik aftale om denne koordinerede ordning, idet man udarbejdede Charteret for Kommissionen for Finansiell Stabilitet (FSB) i april 2009, som reflekterede den interesse, som denne institution havde i »på internationalt niveau at koordinere nationale, finansielle institutioners og internationale, standardsættende institutioners (SSBs) arbejde, med det formål at udvikle og fremme gennemførelsen af en lovgivningsmæssig, tilsynsførende og anden politik i den finansielle sektor.²⁰

I første række

Adskillige dokumenter er blevet skrevet, der sammenlignede Dodd/Frank-lovens Lovformelige Afviklingsmyndighed og de almindelige regler for konkursbehandling under USA's lov. Det, der er værd at bemærke i disse sammenligninger, er, hvem det

er, der prioriteres i afviklingen, og på hvilken baggrund, dette afgøres.

Cornell-universitetets Juridiske Informationsinstitut skriver, at Kapitel II »har til hensigt at sikre, at udbetalingen til fordringshaverne udgør mindst det samme, som de ville have fået under en konkursbehandling.« Selvom dette lyder upartisk, så er det problem, der fremkommer af denne erklæring, at likvidation under en afviklingsproces foretages skønsmæssigt af konkursbehandleren, FDIC, på baggrund af det, der efter dennes mening er af størst betydning for den finansielle stabilitet. Under Kapitel II, Sektion 9 E, står der, at FDIC »i videst muligt omfang skal udføre sit hverv på en sådan måde, at – ... (iii) potentielt alvorlige, uheldige biindvirkninger på finanssystemet nedsættes.«

Det nuværende finanssystem, og i særdeleshed GSIFI'erne, har meget stor indflydelse, er voldsomt underfinansieret, og beror på en type aktiver i form af kontrakter vedr. værdipapirer, underordnede gældsforpligtelser, derivater og andre gældsinstrumenter, for at bevare skindet af solvens. En usikkerhed omkring værdien af en af kategorierne af sådanne aktiver, der udløses af en fremtrædende iøjnefaldende begivenhed som f. eks. annonceringen af en bankafvikling, ville skabe en generel devaluering blandt alle indehavere af sådanne aktiver og således garantere »en uheldig indvirkning på finanssystemet«. At forhindre en sådan indvirkning udgør den »lovformelige likvidation.«

Som det fastslås i IMF-rapporten, From Bail-out to Bail-in (Fra bail-out til bail-in), kan likvidation uden lovmæssig kontrol skabe risici for den generelle finansielle stabilitet:

- i. Gennem direkte risici for modparten, når den konkursramte institution ikke kan honorere sine finansielle forpligtelser.
- ii. Gennem risiko for likvidation og effekten af brandudsalg på værdipapirmarkedene, når den kriseramte institution

tvinges til at sælge sine aktiver for at skaffe likviditet, hvilket yderligere trykker priserne ned (og således øger kravet om en større »margen«, dvs. efterbetalingsforpligtelse).

iii. Gennem smitterisici, når den panik, der er forårsaget af den ene institutions konkurs, spredes til andre finansinstitutioner.²¹

Igen, hvis man effektivt skal undgå disse tre risici, er man nødt til at beskytte institutionens aktiver, uanset deres legitimitet eller faktiske markedsværdi, gennem en bail-in-redning. Deres værdi må bevares, antagelig i det finansielle brosel, for at sikre, at lignende aktiver i andre institutioner ikke udsættes for den »smittevirkning«, som man så ved Lehman Brothers-krakket i 2008 og i tiden derefter.

Under Konkursreformloven fra 2005 gives tillige prioritetsstatus til parter, der har sikrede derivater, i tilfælde af konkurs.²² Dette har stor betydning for GSIFI'erne, eftersom det er en kendsgerning, at størstedelen af verdens derivativer er koncentreret i disse institutioner. Ifølge ofte citerede vurderinger var den nominelle værdi af verdens derivativer i 2010 1.200 tusind milliarder dollar, ca. 20 gange verdens BNP. På grund af derivatmarkedets ugenomsigtighed er det praktisk talt umuligt at fremskaffe nøjagtige tal. Banken for Internationale Betalingsudligninger sætter imidlertid den globale derivathandel uden for børserne (OTC-handel) – derivater, der på en eller anden måde er registreret – til 632 milliarder dollar i december 2012.²³

Hvis det er tilfældet, som det antydes af Institutet for Juridisk Information, at udbetalinger til fordringshavere ville svare til det, som de ville få under almindelig konkursbehandling, så ville, på trods af den betalingsprioritering, der er angivet i Dodd/Frank-loven, modparter med sikrede derivater være de første til at få deres penge tilbage, fulgt af de fordringshavere, hvis fordringer,

ifald de blev værdiløse, ville skabe et ukontrolleret, kædereaktionslignende sammenbrud.

Amerikansk lov skal atter gøres gældende

Vi har nu klart og tydeligt fremlagt sagen og anvendt fakta, som praktisk talt intet medlem af regeringen anså for at være så presserende og eller overbevisende nok til, at de tog det med i betragtning, da de lavede en national lov. Vores fremstilling er nu tilgængelig for amerikanske lovgivere og regeringsmedlemmer internationalt. Selve denne rapport distribueres til disse personer i dagene efter dens udgivelse og er også tilgængelig for den almindelige offentlighed.

Det, der har været et gennemgående, implicit punkt i denne dokumentation, må nu siges ganske udtrykkeligt. Konsekvenserne af at gennemtvinge Dodd/Frank-lovens forholdsregler, eller aftalerne under Charteret for Det finansielle Stabilitetsråd som ovenfor beskrevet, er ensbetydende med en krænkelse af De forenede, amerikanske Staters ånd og lov. De omtalte forholdsregler i loven og de internationale aftaler er udarbejdet på en måde, der sætter den »finansielle stabilitets«-s interesser over USA's befolknings og deres regerings interesser. Selve definitionen af finansiell stabilitet er blevet udlagt af dem, hvis nuværende og fremtidige magtpositioner er beroende på denne definition. Det, som denne lovgivning fastlægger, vil tillige resultere i ødelæggelse af massevis af USA's borgere gennem økonomiske afsavn, inddrivelse og konfiskering af pengemidler på en sådan måde, at det vil efterlade de tiltænkte ofre for denne lov i en desperat situation, der grænser til deres undergang. I de ovenfor omtalte tekster findes der intet bevis for, at det modsatte skulle være tilfældet.

Grundlæggelsen af Amerikas Forenede Stater som en fri og suveræn nation skete på grundlag af naturretten. Grundlaget

for nationens grundlov er spørgsmålet om ret. Nationens ret til at regere sig selv, og regere på en måde, der håndhæver hver borgers ret til sit eget liv, denne lovens mest fundamentale værdi.

Indsættelsen af en lovformelig likvidationsmyndighed (OLA) på niveau med et GSIFI's-holdingselskabs niveau i tilfælde af en krise, som det står skrevet og er hensigten i Dodd/Frank-loven, vil berøve USA's borgere disse rettigheder, som de er garanterede under national lov, i særdeleshed deres ret til livet. De vil blive berøvet retten til at henvende sig til deres regering, de vil blive berøvet materielt, og som et resultat heraf er det ubestrideligt, at mange vil blive berøvet deres liv – det være sig som følge af vold, fattigdom, sult, ekstrem nød eller selvmord. Men efter eksproprieringen af nationens materielle rigdom vil det førømtalte, finansielle syndikat imidlertid have finansiell stabilitet.

Noter:

1. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al., »From Bail-out to Bail-in: Mandatory Debt Restructuring of Systemic Financial Institutions,« (Fra bail-out til bail-in: Tvungen omstrukturering af de systemiske finansinstitutioners gæld)IMF intern diskussionsmemo: April 24, 2012.

2. ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-third-finished-726774 [link 1, for alle linkerne se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873]

3. Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [link 2]

4. [Opencongres.org/bill/111-h4173/text](http://opencongres.org/bill/111-h4173/text) [link 3]

5. Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets

klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.

6. »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.

7. Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.

8. Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.

9. Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselkskab. »Udtrykket 'finansielt broselkskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)

10. Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [link 4]

11. Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

12. Kapitel II, sektion 203, a.

13. Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen,

som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

14. Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

15. Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Instituttets hjemmeside:

www.schillerinstitut.dk/drupal/hyperinflation) [[link 5]

16. Roubini.com/briefings/175500.php [[link 6]

17. Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) Tale på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

18. Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

19. Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for opløsning afvikling på tværs af landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho

FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

20. Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

21. Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

22. Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [link 8] og larouchepub.com [link 9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

23. BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

24. Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links: Se slutning af www.schillerinstitut.dk/drupal/node/873

[2] ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-its-less-one-

third-finished-726774[1]

[3] Robert Reich, »The Shameful Murder of Dodd-Frank«: July 20, 2011. [2]

[4] Opencongres.org/bill/111-h4173/text [3]

[5] Nylige skandaler med relation til Det hvide Hus, inklusive aflytning af AP og andre nyhedsbureauer, skattevæsenets klapjagt på konservative grupper, og de fortsatte spørgsmål vedr. legaliteten af inden- og udenlandske mord uden for retssystemet, rejser spørgsmål vedr. de taktikker, som Obama har brugt til at øve indflydelse over både sine politiske fjender og allierede.

[6] »Banks' Lobbyists Help in Drafting Financial Bills«, Eric Lipton & Ben Protus. New York Times Dealbook, May 23, 2013.

[7] Resolving Globally Active, Systemically Important, Financial Institutions, et fælles dokument fra Federal Deposit Insurance Corporation og Bank of England, 10. december, 2012.

[8] Tidligere medlem af BOE Monetary Policy Committee, Charles Goodhart, bemærkede ang. overgangen fra det tilsyneladende uafhængige FSA til PRA: »Det er beviseligt, at omfanget af magtbeføjelser, rækkevidden af magtbeføjelser, nu er større end nogen anden centralbanks.« Scott Hamilton og Jennifer Ryan, »BOE-magtskiftet tager over, som lovreguleringsrollen tager form.« Bloomberg News, 2. april, 2013.

[9] Denne enhed er sandsynligvis det finansielle broselskab. »Udtrykket 'finansielt broselskab' vil sige et nyt, finansielt selskab, organiseret af selskabet (FDIC) i overensstemmelse med sektion 210 (h) til brug ved afviklingen af et beskyttet finansielt selskab.« (Dodd-Frank, Kapitel II, sektion 201; 3.)

[10] Det oprindelige sagsanlæg blev indgivet af State National Bank of Big Spring, Texas; 60 Plus Association; og Competitive Enterprise Institute. Statsanklagere i 11 delstater har

tilsluttet sig sagsanlægget: Michigan, Alabama, Georgia, Nebraska, Kansas, South Caroline, Oklahoma, West Virginia, Texas, Montana og Ohio. Se: cei.org/doddfrank [4]

[11] Det såkaldte »Living Will« (da.: 'livstestamente'?)

[12] Kapitel II, sektion 203, a.

[13] Ellen Brown, »Det kunne ske her: Konfiskeringsordningen, som er planen for USA's og Storbritanniens indskydere.«

[14] Jianping Zhou, Virginia Rutledge, et al. op. cit.

[15] Se LPAC-TV udsendelse med EIR's Ibero-amerikanske redaktør, Dennis Small, 27. marts, 2013. »Den cypriotiske Model: Tilfældet Spanien.« (På dansk på Schiller Instituttets hjemmeside, tekst) [5]

[16] Roubini.com/briefings/175500.php [6]

[17] Tale af Martin J. Gruenberg, formand, Federal Deposit Insurance Company, FDIC, (Statens Indskudsgarantifond) på Federal Reserve Bank of Chicago Bank Structure Conference, 9. juni, 2012.

[18] Status den 4. april, 2013, for medlemmer af FSB, inkluderede de følgende retskredse: Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Frankrig, Tyskland, Hong Kong, Indien, Indonesien, Italien, Japan, Mexico, Nederlandene, Republikken Korea, Rusland, Saudi-Arabien, Singapore, Sydafrika, Spanien, Schweiz, Tyrkiet, Det forenede Kongerige (Storbritannien), Amerikas forenede Stater. Internationale organisationer: Bank for International Settlements, Den europæiske Centralbank, Den europæiske Kommission, Den internationale Valutafond, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, Verdensbanken. (Hele listen kan ses på financialstabilityboard.org) [7]

[19] Status i november, 2012, FSB offentliggjorde en liste over GSIFI'er, på hvem kriterierne for afvikling på tværs af

landegrænser ville gælde. Listen over 28 institutioner inkluderer: Citigroup, Deutsche Bank, HSBC, JP Morgan Chase, Barclays, BNP Paribas, Bank of America, Bank of New York Mellon, Credit Suisse, Goldman Sachs, Mitsubishi UFJ FG, Morgan Stanley, Royal Bank of Scotland, UBS, Bank of China, BBVA, Groupe BPCE, Groupe Crédit Agricole, ING Bank, Mizuho FG, Nordea, Santander, Société Générale, Standard Chartered, State Street, Sumitomo Mitsui FG, Unicredit Group, Wells Fargo.

[20] Charteret for Kommissionen for Stabilitet, 25. september, 2009. Med tilføjelser fra G20-stats- og regeringsoverhoveder den 19. juni, 2012.

[21] Jianping Zhou, Virginia Rutledge et. al. op. cit.

[22] Mere dokumentation vil blive tilgængelig på larouchepac.com [8] og larouchepub.com [9] om den prioriterede status, som gives til derivater i afvikling og konkursbehandling. Se også Ellen Brown, »Winner takes all: Super-priority Status of Derivatives.« webofdebt.wordpress.com: 9. april, 2013

[23] BIS Quaterly Review: juni, 2013. Skema 19.

[24] Cornell University Legal Information Institute opsummerer disse fordringer med et citat fra Dodd-Frank, Kapitel II, Sektion 209 (b): »Fordringer betales i følgende rækkefølge: (1) administrative omkostninger; (2) regeringen; (3) lønninger, salærer eller kommission til ansatte; (4) bidrag til programmer for goder til de ansatte; (5) enhver anden af selskabets almindelige eller overordnede betalingsforpligtelse; (6) enhver underordnet forpligtelse; (7) salærer til overordnet personale og direktører; og (8) forpligtelser over for aktionærer, medlemmer, almindelige partnere og andre stamaktieindehavere.«

Links:

[1]

<http://www.ibtimes.com/dodd-frank-rules-nearly-9000-pages-its-less-one-third-finished-726774>

[2] <http://robertreich.org/post/7843866058>

[3] <http://www.opencongress.org/bill/111-h4173/text>

[4] <http://cei.org/doddfrank>

[5] <http://larouhepac.com/node/26013>

[6] <http://www.roubini.com/briefings/175500.php>

[7] <http://www.financialstabilityboard.org>

[8] <http://larouhepac.com/larouhepac.com>

[9] <http://larouhepac.com/larouhepub.com>

Schiller Instituttet havde den 12. april 2007 foretræde for Folketingets Trafikudvalg om et dansk magnetsvævetognet

En delegation fra Schiller Instituttet havde i dag foretræde for Folketingets Trafikudvalg for at præsentere et forslag til bygningen af en dansk magnettoglinje mellem København og Århus som starten på et dansk højhastighedstognet.

På billedet ses fra venstre mod højre: Feride Istogu

Gillesberg, Jon Kjær Nielsen, Tom Gillesberg, Michelle Rasmussen og Christina Brun Jensen.

I Radio Schiller fra den 12. april 2007 (mp3-fil) beskriver Tom Gillesberg besøget i Trafikudvalget, læser sin tale op og beskriver spørgsmålene og svarene der fulgte.

Tale af Tom Gillesberg til Folketingets Trafikudvalg den 12. april 2007:

[Sammen med talen blev vist en power point præsentation, der kan hentes her]

Goddag, jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Først vil jeg gerne takke Trafikudvalget for at modtage vor delegation med så kort varsel (fn1).

I sommeren 2006 udsendte Schiller Instituttet en kampagneavis i 50.000 eksemplarer (fn2), hvor vi foreslog etableringen af en magnetsvævetoglinje mellem København og Århus over Kattegat, der kunne reducere rejsetiden mellem Danmarks to største byer til 25 minutter. Det burde være første del af et dansk hurtigtognet. For et par uger siden fik forslaget så en del pressedækning (fn3).

Et sådant dansk magnetsvævetognet bør være med i Infrastrukturkommissionens og Folketingets planer for den fremtidige danske infrastruktur, og vi er derfor her i dag for at opfordre Trafikudvalget til at bestille et officielt studie om sagen.

Et dansk magnetognet vil senere hen blive koblet på et internationalt net, der med tiden vil dække Europa fra nord til syd og række hele vejen over til Asiens østkyst, som

foreslået af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche under navnet Den eurasiske Landbro. Magnetsvævetog er allerede nu i daglig drift mellem Shanghai og Shanghai lufthavn, med en tophastighed på 431 km/t (fn4).

Magnetsvævetoglinjen Århus-København over Kattegat bør etableres nu fordi:

1) Reduceres rejsetiden mellem Danmarks to største byer til 25-40 minutter, vil de blive et sammenhængende økonomisk væv, og gennem øgningen af befolkningstætheden kan vi høste store økonomiske fordele. Som Øresundsbroen allerede har vist gennem en integrering af Malmø og Skåne i hovedstadsområdets økonomiske liv. Effekten af at forbinde København og Århus vil blive langt større på det både det økonomiske område som på arbejds-, forsknings-, uddannelses-, sundheds- og kulturområdet. Trafikspringet efter Storebæltsbroen vil blive overgået mange gange med denne nye forbindelse. Forbindelsen bør efterfølgende forlænges til Aalborg og udvikle sig til et nationalt hurtigtognet.

2) Med et teknologispring til magnetsvævetog er toget hurtigere, lettere og billigere at benytte end bilen, og togtrafikken dermed for alvor konkurrencedygtig. Et maglevnet vil også – på grund af den høje hastighed – have en næsten ubegrænset kapacitet, der rækker langt ind i fremtiden. Magnetsvævetog har også et lavt energiforbrug til gavn for samfundsøkonomien.

3) Et europæisk maglevnet er hurtigere og mere samfundsøkonomisk end fly, og vil bringe os nærmere de andre europæiske byer. Maglevtoget er også velegnet til hurtig godstransport.

Skal den danske økonomiske aktivitet og dens fleksibilitet opgraderes gennem denne nye teknologi, bliver det ikke gennem brugerbetaling, men gennem at statens investeringsbudget udvides til at finansiere bygningen af nettet, som staten

tidligere betalte for opbygningen af den eksisterende danske infrastruktur. Dette vigtige aspekt af infrastrukturopbygning har den amerikanske økonom Lyndon LaRouche beskrevet som nødvendigheden af et statsligt investeringsbudget i et skrift til Den amerikanske Kongres med titlen: "Hvad kongressen må lære: Investeringsbudgettets glemte kunst" (fn5).

Statslige investeringer i denne type af grundlæggende økonomiske infrastruktur vil vende mangfoldigt tilbage i løbet af de næste 50 år, pga. den øgede økonomiske aktivitet, mobilitet og produktivitet der skabes i økonomien. Ved en simpel brugerbetaling bliver billetprisen for høj og de gavnlige samfundsøkonomiske effekter udebliver.

På kort sigt virker det som vanvid, at bruge så mange statslige penge på projektet, men på lang sigt (30-50 år) er det vanvid ikke at gøre det. Og jo før vi bygger det, jo før får vi de positive effekter.

Samtidigt er investeringer i grundlæggende økonomisk infrastruktur det bedste modsvar til den nuværende truende økonomiske afmatning og internationale økonomiske krise forårsaget af bristende bolig- og spekulationsbobler – både danske og internationale.

Selv om dette er en del af den fremtidige europæiske infrastruktur (og gør brug af en tysk designet teknologi), kan vi ligesom med Femern Bælt-forbindelsen ikke vente på et tysk initiativ. Den fremtidsoptimisme, der er resultatet af vore positive erfaringer med store infrastrukturprojekter her i Danmark, gør, at vi kan gå foran, og så senere få tyskerne med. Både når det gælder bygningen af Femern Bælt-forbindelsen og et magnettoget (fn6).

I Asien venter man ikke på Europa. Kina har allerede bygget en maglevlinje og Rusland, Kina og Indien har påbegyndt et tæt økonomisk, teknologisk og videnskabeligt samarbejde. De er allerede i gang med at designe nye typer kernekraftværker og

lignende avancerede projekter. Rusland og Kina samarbejder nu om at sende rumsonder til Mars og diskuterer sågar en bemandedt rejse til Månen.

Hvis Danmark og Europa skal spille en ledende rolle i fremtiden, må vi lave de teknologispring nu, der gennem videnskabeligt og teknologisk fremskridt skaber øget velstand i fremtiden.

Tak for ordet.

Fodnoter:

1. Bilag: Schiller Instituttets henvendelse til Folketingets Trafikudvalg og Infrastrukturkommissionen 21. marts 2007
2. Bilag: "Danmark og Den eurasiske Landbro" af Poul E. Rasmussen, Schiller Instituttets Kampagneavis nr. 1, juli 2006
3. Bilag: Jyllands-Postens netavis og JP Århus, Berlingske Tidende, Ingeniørens netavis ing.dk, TV2/Nords hjemmeside m.m.
4. Bilag "Shanghai Maglev Transrapid Technology", Siemens AG 2001, samt de to videoklip www.transrapid.de/de/medien/mpegs/ShAirportLine_EN.htm og www.transrapid.de/de/medien/mpegs/hochtech_16x9_en.htm
5. Bilag: "What Congress needs to learn: The lost art of Capital Budget" af Lyndon LaRouche
6. Bilag: "Danmarks fremtidige rolle i verden: Fra Korsfarer til Brobygger" af Tom Gillesberg, Schiller Instituttets Kampagneavis nr. 2, december 2006

Efter talen var der en række spørgsmål fra udvalget, der er beskrevet og besvaret i Radio Schiller fra den 12. april 2007(mp3-fil).

Spørgsmålene var bl.a.:

Kan tog køre både på normale togskiner og dem fra magnetsvævetog?

Foreslår Schiller Instituttet lignende net i andre lande og et

internationalt maglevnet?

Hvad siger du til dem som siger at Danmark er for lille til et sådant net?

Hvorfor begynde med København-Århus forbindelsen i stedet for en forbindelse til Berlin over Femern Bælt?

Hvorfor foreslår Schiller Instituttet magnetsvævetog? Er TGV-tog ikke hurtigere?

Trafikudvalgets dagsorden for den 12. april 2007:

http://www.folketinget.dk/?/samling/20061/udvda/tru_moede19.htm

Trafikudvalgets medlemmer modtog også en række billag der kan ses på:

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/322/index.htm>

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/360/index.htm>

<http://www.folketinget.dk/Samling/20061/almdel/TRU/bilag/361/index.htm>

Følg den fortsatte udvikling på vore maglev-hjemmeside: Danmark behøver magnettog.